

LA MAR D'AMUNT

REVISTA INFORMATIVA DE LA COSTA BRAVA NORD

ANY - II

Número 8 FEBRER '93

exemplar gratuït

Per un bon servei

ASSESSORAMENT
ECONÒMIC - FINANCER
FISCAL I COMPTABLE

**centre de gestions
LLANÇÀ**

EL SEU BENESTAR
ESTÀ
A LA SEVA MÀ

UNIBER
UNIÓ IBEROAMERICANA
ASSEGURANCES

GRUP ZURICH

ESTEM A LA VOSTRA DISPOSICIÓ A:

Carrer Muralla, 8   Tel. 12 01 13 - Fax 12 07 26   LLANÇÀ

EDITORIAL

Ja s'ha acabat el màgic i per alguns pesat any 92, i acabem d'estrenar aquest 1993 que se'ns presenta inquiet i agitat.

A l'hora d'escriure aquestes línies editorials, acaba de passar per davant de casa la Rua infantil del nostre Carnestoltes. Tot d'infants habillats de mil i una maneres divertides, feien via cap a la Plaça de la Vila, tot il·lusionats, aliens completament als tenebrosos indicadors econòmics que ens mostren els diaris i la televisió, i que com voltors planegen per sobre dels nostres caps.

I aquesta il·lusió dels infants, em fa refermar en el meu principi d'optimisme. Encara que la situació econòmica no sigui bona, i les expectatives immediates no siguin d'excessiva alegria, cal continuar endavant, no mirar-nos el melic i, intentar amb professionalitat, continuar fent la nostra tasca tan bé com sapiguem. Hem de que tirar endavant i, encara que hi hagi vegades que tinguem ganes d'engegar-ho tot en orris, cal plantejar-nos que demà tornarà a sortir el sol.

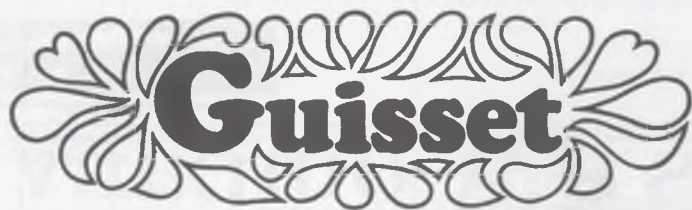
I aquest, surt cada dia per a tots; i depèn de nosaltres, de cadascú que estiguem preparats per a rebre'l.

Continuem treballant i tirant endavant, no defallim i, estiguem convençuts que un dia, més tard o més d'hora, sortirem de la davallada i començarem a remuntar-nos i, llavors estarem satisfets d'haver aguantat, de no haver cedit, i de ben segur que la nostra zona, LA MAR D'AMUNT, per la força i la vàlua de la nostra gent, tornarà a ser indret de visita turística obligada i, tots, podrem gaudir de noves oportunitats i beneficis que aquest nou any, d'aquí a ben poc, de ben segur ens oferirà, malgrat la inquietud que ara ens desperta. Aquest és almenys el meu convenciment i desig.

La il·lusió ha de ser la nostra força.

LA MAR D'AMUNT

PASTISSERIA

carrer major, 2 - tel. 38 02 72   **llançà**
plaça del port, 1 - tel. 38 03 94   **port de llançà**

FLECA - GRANJA - PASTISSERIA

TOCS

carrer castellà, 31 - tel. 38 03 93
port de llançà

E d i f i c i LES LLANÇES

Situat a la Plaça Major de Llançà / 6 vivendes de 2 i 4 dormitoris
VENDA DE 25 PLACES DE GARATGE / Locals Comercials

S'ACULL AL
PLA DE LA
VIVENDA 92-95
(Hipoteques del
7,5% a l'11% i
fons perdut).

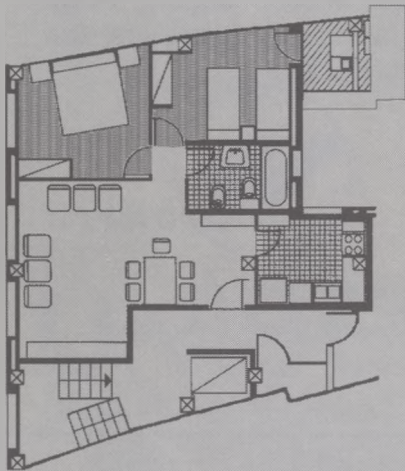

Entrada: 975.000 ptes.

Hipoteca: 4.550.00 ptes.

Subvenció: 975.000 ptes.

**Quota Hipoteca:
1r any: 32.701 ptes./mes**

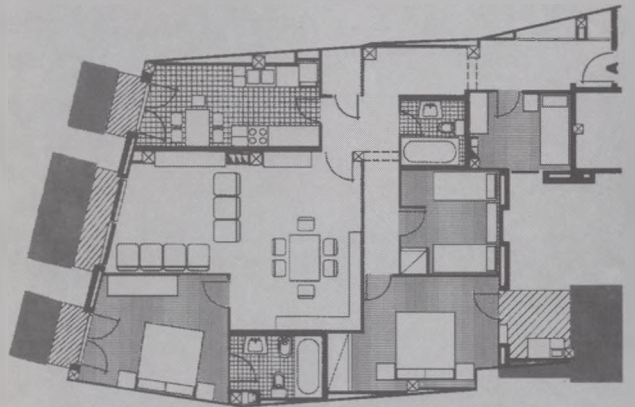

Entrada: 1.500.000 ptes.

Hipoteca: 8.000.00 ptes.

Resta a dos anys sense interessos

**Quota Hipoteca:
1r any: 75.360 ptes./mes**

Finques J. Company

c/. Castellà, 48-50 Tel. 38 01 97 LLANÇÀ

API N° 178

LA MAR D'AMUNT

REVISTA BIMESTRAL DE LA COSTA BRAVA NORD

EDITA:

DIRECTOR:

JOAN SABATER i COMELLAS

SOTS-DIRECCIÓ

ESTHER NENESICH i BELTRAN

CONSELL DE REDACCIÓ

PAU PETIT
OLGA REQUENA

ASSESSOR MÀRQUETING

LLUÍS LINARES

COL-LABORADORS:

JOAN NADAL i FORTIÀ
JOSEP MALLOL
PROSPER PUMAREDA
JAVIER NIETO
ANGELS LLUVERAS
JOAN BADIA HOMS
JAUME QUINTANA
JOAN M. PAU NEGRE
JOSE M. DACOSTA
M. GRÀCIA BENEJAM
JOAN NOGUERA
EDUARD PUIG VAYREDA
JOAN BARTROLÍ
MARCEL SIRVENT
J. C. MANOBENS

REDACCIÓ-ADMINISTRACIÓ

Avda. Pau Casals, 1
Apartat de correus, 143
LLANÇA
Tel. 12 08 01

PUBLICITAT

LA MAR D'AMUNT

DISSENY i COMPAGINACIÓ

JOES

FOTOCOMPOSICIÓ

ROGER
Avda. Pirineus, 19
Tel. 50 99 21
FIGUERES

IMPRESSIÓ

MAGENTA
Verge Maria, 13
Tel. 51 12 32 - Fax 50 99 44
FIGUERES

FOTOLITS

CYAN CROM
c/ Nord, 9 - baixos
Tels. 67 23 17 - 67 23 18
FIGUERES

Dipòsit Leg.: GI-694/92

**AMB LA COL-LABORACIÓ DELS
AJUNTAMENTS DE:**

EL PORT DE LA SELVA
LA SELVA DE MAR
LLANÇA
COLERA
PORTBOU

SUMARI

Editorial	3
Informació municipal	6-7-8
Apunts	9
Cartes obertes	10
Consultori piscícola	11
Reculls d'història: La creu blanca i els llops	12-13
La Coral de Portbou.	15
Les banyeres dels monjos de Sant Pere de Rodes	16-17
Les garotes	18-19
Corall i corallers	20-21
Papers: Violetes i crisantems	22
Els sants barbuts	23
L'any del centenari de J. V. Foix	24-25
En aquell temps... ..	26
Gent de casa: En Pelayo	28
Somni de Carnaval	29
Joan Gavià	30
Els remeis casolans de l'àvia	31
La cuina de l'àvia	32
Coses del menjar i del beure	33
Llances per la pau	34-35
Temps era temps	36
Néixer i morir	37

TELÈFONS D'UTILITAT

	PORT DE LA SELVA	LLANÇA	COLERA	PORTBOU
AJUNTAMENT	38 70 25	38 01 81	38 90 50	39 02 84
AJUNTAMENT LA SELVA DE MAR	38 72 28			
CORREUS	38 70 25	38 12 68	38 90 50	39 01 75
PARRÒQUIA	12 60 69	38 01 37	38 90 64	39 02 34
GUÀRDIA CIVIL	38 70 66	38 01 22	38 90 15	39 00 77
BOMBERS	38 06 20	38 06 20	39 00 80	39 00 80
CLUB NÀUTIC	38 70 00	38 07 10	38 90 95	—
CONFRARIA PESCADORS	38 74 05	38 03 62	—	—
FARMÀCIA	38 70 65	38 14 96 Port 38 01 19 Vila	38 92 12	39 01 45
DISPENSARI MUNICIPAL	38 71 01	38 10 10	39 06 06	39 06 06
CREU ROJA	38 08 31	38 08 31	38 08 31	38 08 31
AMBULÀNCIES	50 50 50	50 50 50	50 50 50	50 50 50
RENFE	—	38 02 55	—	39 00 99
POLICIA LOCAL	38 70 25	38 13 13	—	—
HIDROELÈCTRICA (Avaries)	50 06 50	50 06 50	50 06 50	50 06 50
AIGÜES (Avaries)	38 73 84	38 12 11	38 91 45	39 02 84
URGÈNCIES CREU ROJA				

INFORMACIÓ MUNICIPAL

EL PORT DE LA SELVA

L'Activitat Municipal es remprèn amb força un cop passades les festes de Nadal i començant l'any nou.

En aquest sentit cal informar que segueixen a bon ritme les obres de reforma del Passeig Marítim de la Vila.

Igualment el dia 10 de febrer finalitza el termini de presentació d'ofertes per a la contractació de l'obra de millora i pavimentació del camí de la Vall de Sta. Creu, obra que per fi s'executarà.

Per altra banda s'ha convocat la subhasta corresponent a la construcció del tractament i vessat de residus de la Vall de Sta. Creu.

Un cop aquestes dues obres estiguin acabades milloraran de forma substancial els serveis a la Vall.

Tanmateix, aquest Ajuntament per primera vegada ha començat els tràmits per a l'execució mitjançant cooperació de la Urbanització Perabeua que esperem que tingui resultats satisfactoris.

Pel que fa a les properes festes de Carnaval s'instal·larà un envelat a la Vila, on tindrà lloc la celebració d'aquesta festa tal com cal, anunciant-se els conjunts que actuaran en el mateix ball de forma oportuna.

El passat dia 25 de desembre, el nostre convilatà en Josep Mallol i Oriol, va presentar el seu onzè llibre titulat: *Violetes i crisantems*, un recull de poemes i pensaments. Des d'aquest Ajuntament li diem: felicitats i endavant!

LA SELVA DE MAR

Com a batlle de la Selva de Mar em plau manifestar la meua alegria per la manera que s'han viscut les passades Festes Nadalenes a la nostra població.

La Quina ha estat concorreguda de la forma ja habitual. Cosa que ha fet possible, amb el guany necessari, fer rajar del tió, en el dia de Nadal, tot el contingut de la seva panxa, replena de les menjades de blat de moro que li fornien diàriament la mainada.

Així com també, gràcies a la concurrència en el joc, es va poder fer als Tres Reis de l'Orient la magnífica rebuda que sempre es mereixen els llegendaris personatges. Els quals demostraren el seu agraïment a tota la quitxalla amb valuosos obsequis.

Abans de Cap d'Any, i en un ambient molt festiu, poguérem aplaudir una representació dels Pastorets protagonitzada per tota la mainada del poble. Espectacle senzill, però emotiu, que qui el dirigí demostrà tenir paciència i coneixements sobre el tema.

Enhorabona!

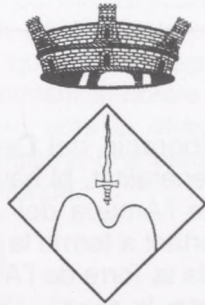
— També cal esmentar que acabem de celebrar la Festa d'hivern del nostre poble, dedicada a Sant Sebastià, de la qual podem dir amb satisfacció que ha estat un èxit en tots els sentits, tant d'organització com de participació. La devota missa celebrada a la Capella del Sant, les sardanes a la plaça del davant, l'àpat de germanor consumat a la sala del Centre Cultural i d'Esbarjo, les sardanes i balls a la pista, i com a cloenda el Campionat de Botifarra. Tot plegat ha estat una demostració de la bona harmonia que existeix en el nostre poble, de la qual tots ens en sentim orgullosos. Aquest poble tan estimat per a tothom qui el coneix, i més encara per nosaltres els autòctons.

Que per molts anys puguem continuar de la mateixa manera!

COLERA

En relació a la sol·licitud d'aprovació de l'escut oficial de l'Ajuntament de Colera, de la qual se'n va fer referència al número 5 de "La Mar d'Amunt", mitjançant escrit del dia 3 de desembre de 1992 de la Direcció General d'Administració Local, s'ha rebut la proposta del senyor Armand de Fluvià i Escosa, Conseller Heràldic de Catalunya:

- Escut caironat: d'atzur, un coll d'or movent de la punta sobremuntat d'una espasa flamejada d'argent. Per timbre una corona mural de poble.

- Aquesta proposta es basa en l'etimologia del nom derivat de coll (939: collum de Collaria...) i per altra banda l'espasa que és l'emblema més habitual de Sant Miquel, el Patró de la Parròquia.

Havent trobat l'escut proposat pobre de disseny, s'ha encarregat un estudi adient seguint les directrius marcades per tal d'aconseguir-ne una millor vistositat.

- El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 4 de desembre de 1992, va aprovar inicialment el projecte de "Adaptació del Pla Parcial Polígon d'actuació 2 - P.P.O. La Rovellada" promogut per PROCOLERA 92 S.L.

- Informats per la Comissió Especial de Comptes el dia 9/12/92, els Comptes Generals de l'exercici de 1991, integrats pels del propi Ens i pels de l'OOAA "Fundació Art Parc", es troben en exposició pública durant quinze dies, a comptar de l'endemà de la publicació del corresponent edicte al BOP., a l'objecte que durant aquest termini i vuit dies més, els interessats puguin presentar reclamacions, objeccions i observacions si s'escau.

- S'ha tingut coneixement per part del Consistori, de la sentència dictaminada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, amb data 26 de novembre de 1992, sobre el con-

tenciós administratiu núm. 1500/90, referent a una llicència d'obres concedida per la Comissió de Govern de l'Ajuntament, el qual ha FALLAT el següent:

Primer. Desestimar el present recurs.

Segon. No formular condemna en costes.

- Complementant la informació apareguda al número 7 de la "Mar d'Amunt", la proposta de l'Ajuntament és destinar l'import corresponent al projecte "condicionament d'accessos a platges i camins" del Programa Operatiu INTERREG, a les següents obres:

- Camí d'accés a la Platja (zona Art Parc), amb un Pressupost d'11.830.329 Ptes.

- Millores i accés peatonal a la platja d'en Goixa, amb un Pressupost de 16.395.700 Ptes.

En aquests moments els projectes tècnics es troben a la Demarcació de Costes per al seu vist-i-plau, havent-se mantingut, en aquest sentit, una reunió entre el Cap del Servei senyor Manuel Novoa, el Cap de Projectes senyor López Vives, el promotor de l'art parc i artista local Joan Padern i l'Alcalde d'aquest Ajuntament, de la qual se n'ha extret una opinió molt favorable.

- El passat dia 26 de gener i sota la Direcció del senyor Enric Moya, Cap de Servei a Girona de la Junta d'Aigües, i altres càrrecs, es procedí a la recepció de les obres d'"endegament de la riera del Molinas", finalment acabada.

- Després de quatre mesos de negociacions amb els sis propietaris dels terrenys afectats per la tan important obra de la carretera d'entrada de la població, finalment s'ha arribat a un acord consensuat, pel que fa a la cessió dels terrenys i poder així continuar amb la tramitació reglamentària pel que fa a la subvenció del PUOSC, de l'exercici 1993, aprovat en el seu dia. Això fa que el Consistori pugui confeccionar, amb retard, el pressupost Municipal d'enguany.

Per tal de complir allò reglamentat en aquests casos, aprovació inicial del pressupost, exposició al públic, aprovació definitiva i nova publicació de les bases de la corresponent subhasta per adjudicar les obres; essent molt optimistes, creiem que aquests tràmits tindran una durada d'uns tres mesos. Per tant això ha fet que la voluntat del Consistori per poder desenvolupar l'obra a mitjans de febrer

sigui impossible fins passada la temporada estiuenca, és a dir, finals de setembre, sempre i quan no sorgeixin inconvenients per la subscripció del conveni de col·laboració econòmica per part dels sis propietaris.

– Realitzat l'estudi sobre la incidència de l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea, s'ha obtingut el resultat següent:

– Afectats directes: 11 convilatans que han perdut la feina (2,47% total de la població).

– Afectats indirectes: 30 persones (6,73% total de la població).

– El proper dia 6 de març se celebrarà el Carnestoltes al local municipal "El Trull", a les 5 de la tarda, ball per la quitxalla i a les 11 de la nit, pels adults. Amenitzarà la vetllada el conjunt TUTIFRUTI i com és costum, l'entrada serà completament gratuïta.

LLANÇÀ

– El Club de tir El Molí està preparant pel proper 1 i 2 de maig, la 1a Fira Nacional d'Armes.

Aquesta fira serà el lloc adient per comprar, vendre, canviar o senzillament gaudir de la contemplació de peces que moltes vegades són veritables obres d'art.

– Aquest proper mes de març i com cada any, se celebrarà el 7è curs de cuina, el qual serà realitzat sota la direcció d'experts, i reconeguts cuiners professionals.

Per demanar més informació i realitzar les inscripcions, dirigiu-vos a aquest Ajuntament.

– Amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat, hi havent-se acabat la restauració de l'Arcada del carrer Dins de la Vila, s'està portant a terme la restauració de la part exterior de la Torre de l'Abad.

Per tal de portar-la a cap, s'ha hagut d'enferrocar l'antiga "Peixateria Sard", amb la qual cosa la totalitat de la façana ha quedat a la vista. Quan tota la paret hagi estat repicada i el seu entorn enjardinat, quedarà al costat de la Plaça Major, un altre racó que enaltirà més el centre de la nostra vila. Aquesta obra de restauració té un pressupost de 4 milions de pessetes, repartides en 2 fases.

PORTBOU

El passat 7 de gener i coincidint amb la festa petita del nostre poble, va tenir lloc la proclamació de la Pubilla de Portbou 1993. L'elecció va recaure en la Srta. Noemí Alonso Nonell. Li desitgem que tingui un profitós any i que porti la bellesa de les nostres dones ben amunt. Felicitats!

– En el Ple celebrat el 5 de febrer, es varen aprovar entre d'altres, el projecte d'execució de la Casa Herrero.

Tanmateix, un pressupost de 10 milions de pessetes per l'ampliació de la potabilitzadora va ser aprovat per millorar la qualitat de la nostra aigua.

El projecte de la remodelació del mercat municipal que tindrà lloc aquest any, té un pressupost de 12 milions més 4 milions en una segona etapa.

– El passat 7 de gener d'aquest 1993, va morir en

Ramon Iglesias March. Aquest Ajuntament, amb l'alcalde i tots els regidors, s'uneixen al dolor i volen fer constar públicament, la pèrdua d'un home i company en les tasques municipals, que ha deixat empremta en el nostre poble i en tots aquells que el varen conèixer. Descansi en pau.

– El Consell Comarcal ha posat a disposició de cada unitat escolar, un contenidor especial per a recollir paper. Vejam si l'emplenem.

– A fi d'evitar un augment en els impostos i taxes de recollida de brossa, s'ha pres la determinació de recollir els contenidors de la brossa a dies alterns. Per la qual cosa i perquè no es deixin les bosses de les escombraries a terra si els recipients ja són plens, s'incrementarà la quantitat de contenidors de recollida.

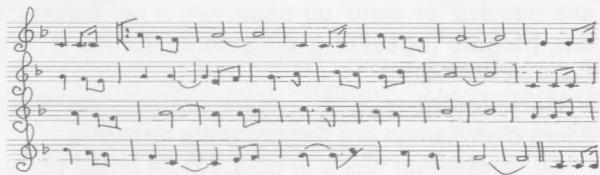

APUNTS

• El passat 22 de gener i durant la Festa de Sant Vicenç, patró de Llançà, entre d'altres importants actes, es va presentar oficialment l'himne dedicat al CLUB ESPORTIU LLANÇÀ. La lletra i música és obra del nostre polifacètic amic PRÒSPER PUMAREDA, i l'arranjament musical, ha estat realitzat pel mestre Jaume Cristau.

A continuació, us donem la partitura i la lletra d'aquest himne, que de ben segur sentirem d'ara endavant, tot animant al nostre equip. Ah! l'Orquestra Miramar, sota la direcció del mestre Cristau, ha enregistrat una cassette de l'himne, que ja està a la venda.

Partitura i lletra

*Combinant blanc i vermell
del Llança són els colors
amb orgull portarem sempre
donant cor als nostres jugadors*

*No deixem mai d'animar
amb esperit de llançanencs
la joventut apinyada
del Club Esportiu Llançà*

*Si és tramuntana o llevat
sempre se sent en el camp
força, alegria i coratge
per poder fer el nostre Club més gran*

*Molt d'afany de superar
volem tots i sobretot
que amb l'escut de les tres llances
el nostre club sigui el millor.*

• Des del 2 de febrer, el BAR EL MESÓN del carrer Cabrafiga núm. 19 de Llançà, ha passat a dependre de l'Olga Tramunt i de la Clara Gibert, les dues prou conegudes a la nostra zona.

Animant la barra i atenent als clients, hi trobarem la Sònia, la Tat i en Xelo.

En el bar EL MESON hi podrem prendre copes, birres, degustar saboroses "tapes" i bons "bocates". En el proper número de LA MAR D'AMUNT, us farem saber quan serà la inauguració oficial, però ja us podem avançar que serà "sonada".

SORT I ENDAVANT.

• Pels voltants de Nadal, es va obrir en el carrer Muralla de Llançà, una nova Sala d'Art. El nom s'hi diu: LA PALETA.

Actualment, en JOSEP MALATS hi exposa la seva obra; inèdita fins ara en aquesta vertent. dibuixos a color d'escenes quotidianes.

Amb aquesta exposició, en Josep ens mostra que a més de pintar, també sap dibuixar d'una manera acurada.

A la SALA D'ART LA PALETA, li desitgem que pugui durant molt de temps mostrar-nos obres tant de pintors consagrats com de novells.

A TOTS, LA NOSTRA ENHORABONA.

• Seguint l'esperit de l'esbarjo i la cultura, en el BAR-PUB CARAJILLO del carrer Gardissò de Llançà, acaba de començar una exposició pictòrica de l'amic JORDI COMAS.

Quasi sempre, la seva obra és marinera, encara que tanteja el paisatge. Els seus contrallums, la transparència que aconsegueix pintant els vidres de les llums de les barques dels pescadors, són frapants. Val la pena visitar aquesta mostra.

Felicitats Jordi per l'obra, i a tu Joan, per la iniciativa de conjuntar l'Art i l'Oci.

CARBURANTS I SERVEIS DE L'EMPORDÀ, S.L.

Al seu servei amb

- lubricants
- gasolina sense plom
- accessoris
- tren de rentat
- aspiradors per al seu cotxe

Estació de Servei
LLANÇÀ Tel. 38 01 41

Estació de Servei
PAU Tel. 55 20 08

CARTES OBERTES

Benvolguts amics de La Mar d'Amunt,

En rellegir el número de la vostra revista el mes de desembre de 1992, vaig adonar-me que a la secció "Temps era temps" hi sortia una fotografia, que me'n recordava una altra apareguda a un dels números de la revista de la festa major, que edita l'Ajuntament de Llançà. A la pàgina 36 del seu número de desembre hi ha una fotografia d'una postal amb la llegenda "Llansá. Paseo de la Estación" tallada pel mig. I a sota seu n'hi ha una altra de l'actual avinguda d'Europa agafada des de l'encreuament amb la carretera de Portbou. La revista no ho diu clarament, però si la intenció de les dues fotografies és fer veure com canvia un carrer amb el pas dels anys, crec que van errats. Si més no una de les dues no és encertada. La mateixa postal antiga la veiem reproduïda a la revista de la festa major de Sant Vicenç de Llançà de gener de 1990, plana 18, secció "En altre temps". Aquest cop, amb la llegenda "A. T.V. -3261- LLANSÁ, Paseo de la Estación / saliendo del pueblo".

La nota que l'acompanya diu: "El passeig de l'Estació, ara carrer Dolores Falcó (...)". Només voldria remetre'm, tot acabant, a una altra postal reproduïda a la revista de Sant Vicenç del gener de 1989. Allí la imatge és un xic diferent de les anteriors, però la llegenda escrita és la mateixa d'abans, i hi podem veure un carrer vorejat per horts i plàtans a banda i banda amb una bonica imatge de la Torre de la Plaça vista per darrera, a l'esquerra de la postal. Això ens confirmaria que es tracta d'una fotografia de l'actual Dolores Falcó, el mateix que surt reproduït a les altres postals o fotografies.

RAÛL PÉREZ POZA

Al meu amic Ramon

El passat dia 8 de gener d'enguany em trobava entre una multitud d'amics en el Cementiri de Portbou per dir l'últim adéu a un company de la infantesa.

Allà dret físicament, entre la gent, però amb el pensament absent, vaig recordar en pocs instants els

nostres jocs d'infantesa quan recent feta la rambla de Portbou, ell i jo ens fèiem senyals per darrera els vidres de la finestra de casa nostra.

He recordat aquelles nits d'estiu, quan la gent gran tenia el sa costum de prendre la fresca al carrer, davant la porta de casa seva, mentre la quitxalla jugàvem a "mistri", "saltar i parar" o al "corro de la patata".

He recordat aquells jocs, junts amb el Joe, la Maribel, en Met Calsina, en Capdevila, jo i en Ramon.

He recordat com la seva mare el cridava: Ramon, Ramon! S'acostava l'hora de la retirada. I als pocs instants, uns i altres ens dèiem adéu i anàvem, amb tristor, a casa nostra.

He recordat quan tots plegats intentàvem fer, amb il·lusió i sense experiència, un hortet, damunt el penya-segat on avui s'hi troba emplaçada la central telefònica, intentant que aquelles tomateres arrelessin sobre la poca terra existent en aquell indret.

He recordat aquell temps, no tan llunyà, en què Mossèn Carles (el Rector de l'Església de Portbou) ens deixava fer servir un espai junt a la Rectoria, on tots plegats jugàvem a ping-pong, futbolí o fèiem petar la xerrada.

He recordat el S.I.P. i entre aquests records la figura d'en Ramon era sempre entre nosaltres.

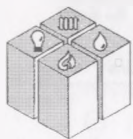
Se m'ha fet un nus a la gola. No he entès per què havia de dir-li adéu. No ho comprenia.

Tot envaït per aquests pensaments he anat acostant-me a la seva dona per a donar-li el condol. Tan sols li he pogut fer dos petons. No he pogut parlar. I recordo que ella m'ha dit: Miquel has perdut un gran amic. Les seves paraules ho han dit tot, sense equivocar-se.

Tot seguit i amb els ulls plorosos he tornat a casa meva, amb sensacions de ràbia, angoixa, pel fet d'haver perdut l'amic. M'he posat a escriure aquests records de la nostra infantesa, en memòria d'en Ramon.

*Quan jo faci aquest camí
guarda'm lloc al teu costat
i així tots recordarem
la nostra bona amistat.*

MIQUEL CARRÈS

JOSEP BURGUEÑO

**ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - AIRE CONDICIONAT**

☎ 38 11 59

C. Gardissó, 53 - 2 A

LLANÇÀ

Cuines LLANÇÀ

TOT EN DECORACIÓ PER A LA CUINA

EXPOSICIÓ i VENDA:

Pintor Terruella, 4 • Tels. 38 90 52* - 12 04 34

PORT DE LLANÇÀ

CONSULTORI PISCÍCOLA

per JOAN NADAL i FORTIÀ

PREGUNTA

En la segona quinzena de desembre passat en la Televisió catalana, es donà la notícia, acompanyada d'imatges, de la captura, en aigües tarragonines, d'un estrany cefalòpode, meitat calamars, meitat pop, que tenia el cos o mantell lleugerament allargat, cònic, amb unes aletes al seu final, mentre que el cap i les potes semblaven les d'un pop.

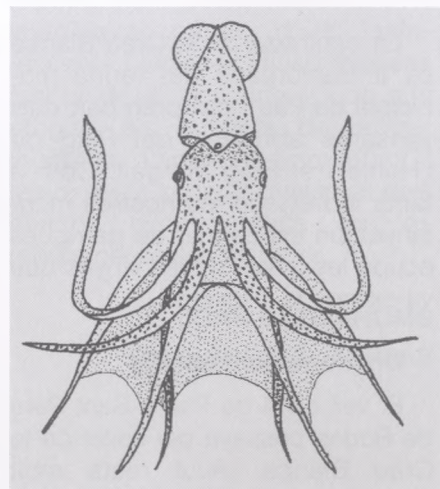
Amidava més d'un metre de llargària total i era totalment desconegut pels pescadors de la con-

trada, ja que ni els més vells recordaven haver-ne vist mai cap semblant.

Segons la notícia, ningú, dels molts que el veieren, l'identificà. Uns deien que es tractava d'un híbrid de calamars i de pop, mentre altres suposaven que es tractava d'una espècie de vida abissal desconeguda.

Fou conservat en formol per tal que els científics el poguessin estudiar.

Podrien aclarir-me què pot ésser?

RESPOSTA

Nosaltres també veiem la televisió aquell dia i, una vegada més constatarem la precipitació amb què es donen les informacions en els mitjans de comunicació, siguin escrits, visuals comentats, etc., per tal d'avançar la "notícia".

Temem que el mateix es fa amb informacions polítiques, de corrupció, etc., sense constatar-les, per tal no ens estranya siguem uns dels països més desinformatos que existeixen.

Suposem que a TV3, com a tots els mitjans d'informació, deu existir bibliografia de molts temes, entre ells, del món aquàtic, que està a l'abast de tothom, mitjanament documentat. Si no és així podien haver-se dirigit als biòlegs de la Universitat de Tarragona que els haguessin informat que es tractava d'un exemplar de *Pop paraigüa* de l'espècie "Histioteuthis bonnelli"

identificat per Férussac l'any 1835, que s'ha comprovat que viu en gairebé tots els oceans, inclosa la Mediterrània occidental.

Generalment viu en profunditats situades entre els 100 i els 600 metres, també es pot trobar fins els 2.000, especialment sobre el talús continental i crestes de les muntanyes submarines, fent migracions verticals diürnes.

El seu cos o mantell és relativament curt, cònic, amb aletes terminals ovals. El cap, relativament allargat té els ulls asimètrics ja que, generalment el dret és més gros que l'esquerre.

Posseeix vuit braços dotats de varis rengles de ventoses units per una membrana fina que agafa d'un 50-60% de la seva llargària, a la vegada que existeixen dos braços tentaculars, lliures, provistos de varis rengles de ventoses.

El seu cos, que suposa gairebé un 35% de la seva llargària total,

pot amidar fins 33 centímetres. Tant el cos, el cap com els braços estan coberts de petits fotòfors lluminosos.

Constitueix una peça molt estimada pels odontocets, cetacis dentats, com els catxalots, les orques, els dofins i les marsopes entre altres.

Per tant es pot constatar que la notícia fou molt poc veraç, improvisada, mancada de la informació adient.

No obstant hem de lloar al pescador que realitzà la captura ja que, en constatar la seva raresa, la posà a disposició dels entesos.

Si tots els pescadors, en capturar una espècie per ells desconeguda ho fessin, podríem saber, amb el temps, la major part de les que viuen en les nostres aigües.

- TOTS ELS DEPARTAMENTS SÓN DE 100 m²
- PREUS ESPECIALS PER A LLARGES ESTADES
- ENS DESPLACEM AL SEU DOMICILI
- TRACTE FAMILIAR • PLACES LIMITADES

**CRIEM EL GOS DE MUNTANYA DEL PIRINEU
I VENEM GOSSOS DE TOTES RACES**

Tel. (908) 13 77 63

CAPMANY (Girona)

**EN EL PARADÍS PERDUT
ALIMENTEM ELS NOSTRES
GOSSOS AMB EL PRODUCTES**

JATEKO

Aliments complets per als nostres amics

La Creu Blanca i els llops

La contrada de la Creu Blanca és a tramuntana del terme municipal de Pau i comprèn part dels vessants abruptes del Puig de l'Home i el Puig Margall. Com a tants indrets de les nostres muntanyes un espès mar de garrigues ocupa les feixes de les vinyes que va extingir la fil·loxera.

Un monument oblidat

El vell camí de Pau a Sant Pere de Rodes passava pel collet de la Creu Blanca. Avui resta molt perdut, però en aquest punt es dreça encara, solitària i enigmàtica, la gran creu que anunciava als vianants l'entrada al terme de la poderosa abadia de Sant Pere. La "creu blanca" –tallada en pedra calcària d'un color blanquinós– ha donat nom al paratge.

És un monument senzill i auster. Sobre d'un gran pilar cilíndric fet amb pedres i morter, s'enlaira la creu llatina, de pedra llisa, ben polida, però sense detalls ornamentals. Només, a la part superior, hi ha gravat l'INRI amb caràcters gòtics i la llegenda completa, amb poques abreviacions: IHS NAH / ZAREN (US) / REX IU / DEOR(UM).

El conjunt té prop de 3,20 m d'alçada. A la pilastra hi ha un encaix o fornícula, segurament per a ofrenes, que deu ser el testimoni d'un ritual popular que s'ha esborrat de la memòria col·lectiva.

Per l'esmentat camí, l'estiu de l'any 1880 va arribar al monestir l'historiador de l'Empordà i gran jurista Josep Pella i Forgas. Amb el

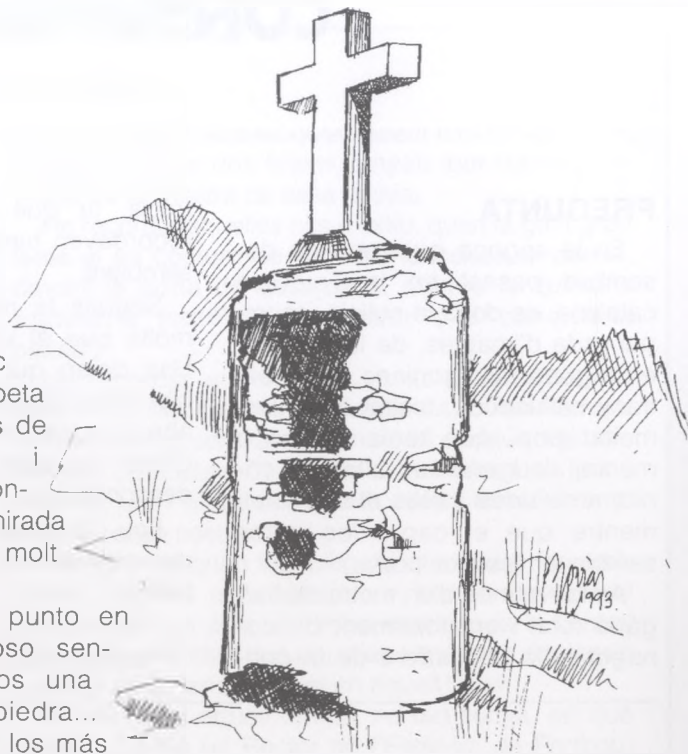
pas decidit, avessat a fer treballs de camp per la comarca, cofat amb el barret fosc de l'època, la barbata i el bigoti retallats de manera pulcra i elegant, ho contemplà tot amb la mirada encuriosida i molt atenta:

"Amanecía en punto en que del escabroso sendero... alcanzamos una antigua cruz de piedra... Era el día uno de los más calurosos del mes de agosto y en mil descompuestas nieblas y caprichosos celajes cambiábase el horizonte, que por muy dilatadas y diversas partes desde el empinado cerro, en cuya cima plantaron la cruz de piedra los antiguos monjes, se aparecía y ensanchaba por momentos; y era de ver como a las primeras ráfagas solares se replegaba en los valles y en el curso de los rios el velo de los diáfanos vapores de la mañana..." (*Historia del Ampurdán*, any 1883).

Avui la Creu Blanca resta oblidada; molt poca gent coneix l'antic camí. El seu entorn, erm i degradat, contrasta amb la verdor i geometria dels conreus de la plana molt més encara que a l'època de la descripció de Pella i Forgas, tan vuitcentista.

Les creus gravades a les roques

Per diferents detalls podem

suposar que aquesta creu data del segle XV. Tanmateix, quan les creus monumentals es troben en el límit d'un terme alt-medieval han substituït sovint senyes o fites més antigues. Efectivament, a uns 20 m de la Creu Blanca hi ha una penya que té tres creus gravades, una de les quals, més gran i destacada, és feta amb traç molt gruixut i era ben visible des del camí.

La Creu Blanca no era pas única en el terme de Sant Pere de Rodes. Per exemple, en el coll de Canyelles –entre Vilajuïga i Llançà, a llevant del Montperdut– s'assenyala una creu, vora el camí, en els importants documents del segle X (dels papes i el rei franc: anys 974, 982 i 990) quan delimiten el territori monàstic. La creu primitiva dibuixada a la roca encara s'hi pot veure, una mica esborrada, al costat del camí mil·lenari. A la vora hi ha rastres

— Restaurant —
La Vela

ESPECIALITATS EN PEIX I MARISC
—SERVIM ANÈMONES—

Pintor Martínez Lozano, 3 Tel. 38 04 75

PORT DE LLANÇÀ

d'un pilar d'obra d'una creu monumental destruïda, que potser era semblant i de la mateixa època que la Creu Blanca.

Tots aquests elements han estat identificats i catalogats pel grup GESEART durant els recerques fetes a l'antic territori de Sant Pere de Rodes.

Els llops es van menjar l'abat

La presència de la Creu Blanca, tan a prop i alhora tan remota, ha desfermat la imaginació popular. Una vella tradició explica que va ser erigida en el lloc on va morir un missatger dels monjos de Sant Pere atacat pels llops. Una altra versió assegura que la víctima va ser el propi abat del monestir.

La presència de llops al Cap de Creus i sector oriental de l'Albera la demostren els nombrosos topònims que hi fan referència: el Puig del Llop i el Coll del Llop, a l'Albera; el Cau del Llop (Vilajuïga); el paratge i el mas de la Llobatera i el Salt del Llop (Roses), i altres que podríem esmentar. No hi manca un Cau del Llop a tocar el mar, al litoral de Llançà, d'on prové una curiosa i poètica llegenda que ens ha explicat amb gràcia Mn. Josep Clavaguera (*Festa Major de Llançà*, agost 1990).

El llop, com a ésser odiat i perseguit, considerat diabòlic, ha generat creences ancestrals, rituals d'exorcismes, i una infinitat de llegendes més o menys terrorífiques, sense oblidar els contes per espantar els infants.

A Europa encara era ben present al llarg del segle XIX, si bé en clara regressió per les campanyes d'extermini més o menys organitzades, sobretot per part de ramaders i pastors en defensa del

bestiar. En algunes contrades de Catalunya es donà mort als darrers llops dins la segona dècada del segle XX. El naturalista Igor Grabulosa ha comentat que aleshores aquest cànid salvatge "no tingué cap defensor que donés raons per evitar la seva definitiva extinció" (*Revista de Girona*, núm. 123, 1987).

Del Cap de Creus i Serra de Rodes els llops en degueren desaparèixer força aviat, també en part per les persecucions, però principalment a causa de la destrucció de les darreres masses importants de bosc que va anar lligada a l'increment del conreu de la vinya a partir del segle XVIII.

La contalla dels llops assassins de la Creu Blanca ha de ser, per

tant, molt vella. Es degué forjar a la vora del foc, en alguna de les masies escampades per la serra, quan a la nit ressonaven els udols feréstecs que feien posar la pell de gallina. Fins i tot, mirant per la finestra, hom podia veure –o s'ho imaginava– parells d'ulls fosforescents i sinistres dins l'espessa foscor de la boscúria. Quan s'hi afegien els bufaruts de la tramuntana, l'ambient, inquietant i tètric, devia superar qualsevol dels efectes escenogràfics de les millors pel·lícules de terror.

JOAN BADIA-HOMS

Dibuixos: RAFEL BORRÀS

Sant Martí de Pau

SNACK
BAR

PACU PACU

PASSEIG
MARÍTIM, 5
Tel. 12 03 92

PORT
DE
LLANÇÀ

BAR "EL CLUB"
RESTAURANT ESPAÑA

DISCOTECA

Méndez Núñez, 11
Paseo Sardana, 4 y 5
Teléfonos 39 00 04 - 39 00 08

PORTBOU

CADA DIA MÉS CAIXA PENEDÈS

Cada dia més oficines. Ja són 298 arreu de Catalunya.

Cada dia més arrelats a Barcelona. Amb 63 oficines al cor de la Ciutat Comtal.

Cada dia més consolidats com la tercera Caixa de Catalunya. Per volum de dipòsits i per nombre d'oficines.

Tot això ha estat fruit de la nostra vocació de servei, la nostra agilitat i la confiança dels nostres clients que ens ha portat a ser la primera Caixa comarcal de tot l'Estat.

COMTEFOUNT IN

Caixa Penedès
CADA DIA MÉS

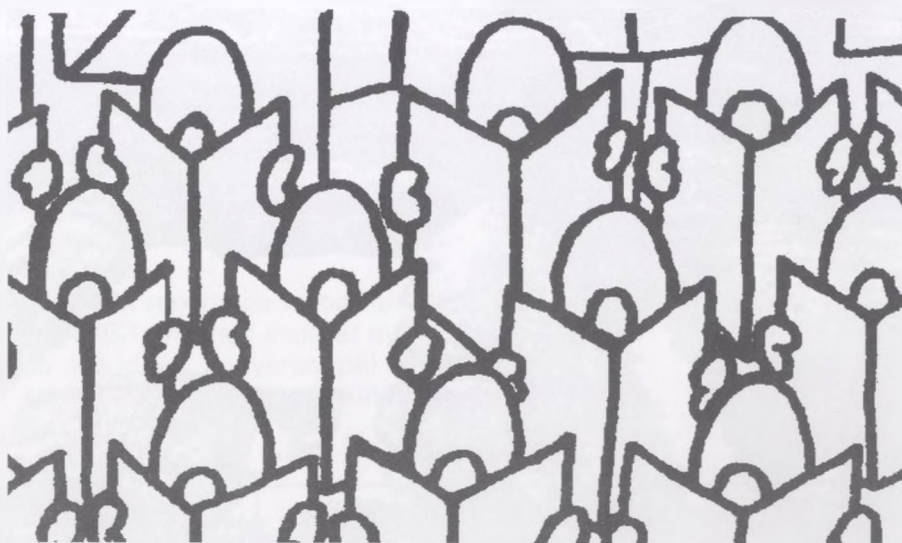
La Coral mixta de Portbou compleix deu anys

Des d'aquell Nadal de 1983 fins avui, la Coral ha anat consolidant-se i afermant-se com a grup estable, coherent i laboriós. Són moltes hores d'assajos, de treballs, d'activitats, d'actuacions, d'il·lusió i també per què no dir-ho, hores baixes, de desànim i rutina.

Malgrat tot, tenim coratge per a seguir endavant amb tenacitat i constància.

Darrerament i amb l'adquisició d'un orgue nou, han pogut oferir-nos noves cançons amb acompanyament musical, com una de les moltes possibilitats que té una Coral dins del seu ventall d'opcions.

Pel que fa a les col·laboracions, la Coral ha participat aquests darrers anys en la vetllada del Concert-Corals de Santa Cecília a benefici de la Creu Roja en el teatre Jardí de Figueres. Actua tres o quatre cops a l'any dins l'Església o en la Sala de Festes,

també canta a les misses de Festes senyalades, i en els casaments que ho demanen. La Coral mixta de Portbou està composta per 36 membres, i està oberta i preparada per actuar on li demanin.

Amb els seus deu anys d'existència ha actuat des dels nostres

pobles del voltant al sud de França fins a Barcelona. Per celebrar els seus 10 anys té previstes noves cançons, nou vestuari, noves actuacions i moltes altres coses.

LA GRANOTA

PLANTES I FLORS

TOT TIPUS DE RAMS
ADORNAMENTS D'ESGLÉSIES
CORONES
PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS
FLORS SEQUES I ARTIFICIALS
LOTERIA PRIMITIVA

c/ Plaça Major, 22 - Tel. 12 50 50

PORTBOU

RESTAURANT

Hostal de Francia

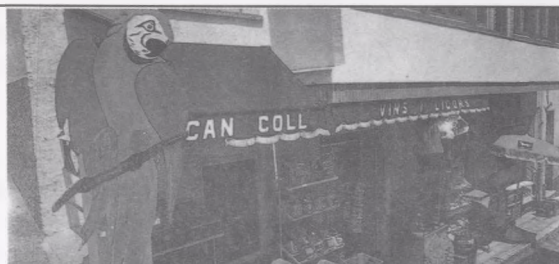
Especialitat en: GRAELLADES - PAELLAS - MARISCADES
c/ del Mar, 1 - Tel. 39 01 69 - 39 04 15 - PORTBOU

Frankfurt Bar Mary Mar

GRAN ASSORTIMENT DE TAPES I ENTREPANS
PLATS COMBINATS

c/ Pujada, 27 - Tel. 39 05 62 - PORTBOU

ALIMENTACIÓ-LICORS **CAN COLL**

"LE PERROQUET"

c/ Colera, 1 - Tel. 39 02 33

PORTBOU

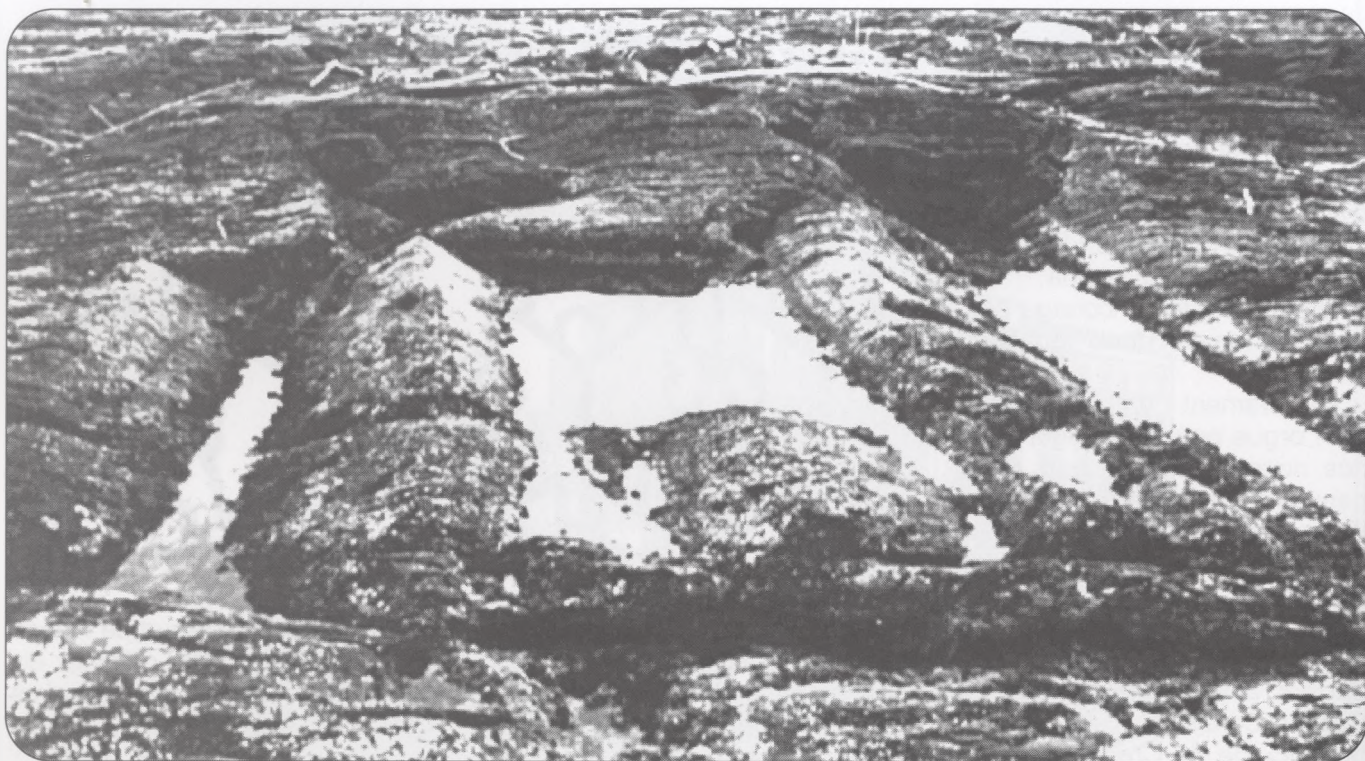
Perfumeria

lupe
PORTBOU

Rambla Catalunya, 13

PORTBOU

Les banyeres dels monjos de Sant Pere de Rodes

Al Port de la Selva –el meu poble– i enfront, a l'altre costat de la badia, en el trosset de costera de la mai prou ponderada "Costa Brava" anomenada "l'Erola", just a la sortida de la platja del "Grao" en direcció nord, a unes planasses que hi ha arran de l'aigua de la mar, s'hi poden veure unes banyeres tallades a la roca –amb el pic, escarpa i martell– molt antigues.

Les construïren els monjos de Sant Pere de Rodes. Les feren construir perquè ells no treballaven; ells ho feien fer i feien oració.

Es calcula que són dels segles entre el XII i el XIII, que és quan hi havia l'eufòria del noviciat al convent.

Aquestes són tres, una al costat de l'altra; dues de mida natural i al mig una de més petita per una criatura.

De forma rectangular, i el fons, el que fa la bassa és triangular; hi ha una mena d'escaló arran d'on arriba l'aigua –o mena de lleixa de la mateixa roca– per posar-hi el cap i la part de baix –als peus–

una massa per quan havien d'omplir-les que pogués entrar l'aigua; per buidar-les ho feien amb el poal.

Per omplir-les esperaven sempre els voltants del ple de la Lluna que és quan la mar és més alta, quan puja més l'aigua i així s'emplenaven soles, una volta estaven a dalt tapaven amb un drap perquè no tornés a sortir.

Llavors el sol es cuidava d'escalfar-la i prenién els banys calents. Va ser el primer lloc on es banyaren amb aigua de mar calenta.

Com tothom sap, en aquell temps, la gent noble, rica o benestant, ja tradicionalment el primer fill que neixia –que en tenien molts– era l'hereu, el segon havia de ser clergue i el tercer militar, aquesta era la norma.

Ja he dit que al Monestir de Sant Pere de Rodes hi havia noviciat on estudiaven els fills dels Grans que eren destinats a la vida religiosa, vida monacal o de penitència, on tots els comtats de la rodalia pel prestigi que havia assolit hi acudien.

Darrera el claustre l'Abat tenia una habitació reservada per si tenia algun compromís, algun convidat, i tot seguit en direcció nord, es trobaven deu habitacions més –que avui en diríem estudis– per als pares o familiars dels novicis quan els anaven a veure.

La pròpia casa de l'Abat era on ara hi ha l'habitable del guardià del Monestir que encara porta el nom de "Casa de l'Abat".

Segons la posició o els cabals de què disposaven els estudiants, podien tenir-hi un criat; alguns agafaven un vassall que els hi proporcionava el pare, però l'estança d'aquest al Convent l'havien de pagar.

Al costat del migdia del claustre hi tenien el refectori o menjador d'ells i els seus pares quan els visitaven.

Aquestes banyeres varen ser fetes per ells, sempre n'hi havia algun que portava un fill petit, i aquest i els pares i algunes vegades també els novicis baixaven a banyar-se a les banyeres de la vora de la mar.

Aquest article va ser tramès per TVE-1, gairebé fa dos anys i mig.

Aquestes notes, com varies d'altres que guardo apuntades les sé des de l'any 1932, que anava a l'escola del Pòsit Pescador, hi havia un mestre que era amant de les coses antigues i ens apretava molt i el tinguérem fins a finals del 33, que anà de professor de català a l'estranger, amb unes oposicions que va guanyar i pagat per la Generalitat de Catalunya.

A partir dels Fets del 6 d'octubre de 1934, fins que vingué la Guerra Civil espanyola, a mitjans de 1936, vaig anar amb un professor de català i entre els dos em conta-

giaren l'estimació a les coses antigues.

Al començament de l'any 1990, vingueren uns senyors de Televisió Espanyola demanant-me si podia informar-los d'alguna cosa important al nostre terme. Em vaig oferir a acompanyar-los a fer una visita a aquestes banyeres, el lloc més a prop del poble, les quals els complagueren, dient que tornarien.

Efectivament, uns dies després em telefonaren i quedàrem d'acord amb el dia.

Aquest reportatge va ser gravat per TVE-1 -ho vaig explicar al peu de les dites banyeres pel programa en català dels estudis de

Sant Cugat del Vallès (Barcelona "Catalunya Misteriosa" amb el títol de "Misteris del Marenostrum", retransmès en el programa núm. 48, el dia 17 de juny de 1990.

A mitjans del mes següent el tornaren a emetre i a l'agost una altra volta, totes les vegades a les 14 hores.

Si voleu veure-les algun dia, heu de triar un dia de calma morta, ja que en ser arran d'aigua si hi ha una mica de tràngol ho cobreix i a més no s'hi pot anar.

**J. Mallol i Oriol
(Valentí)**

- SERVEIS • AMARRADOR
• GRUA
• VARADOR
• PINTAT
• CARRO VARADA
• EMMAGATZEMATGE VELA LLEUGERA
• PISCINA
• TOT TIPUS DE SERVEIS SEGONS LA TEMPORADA

CLUB NÀUTIC DEL PORT DE LA SELVA
LA LLOTJA, S/N TEL. (972) 38 70 00 FAX (972) 38 70 01
EL PORT DE LA SELVA

HABITACIONES - CHAMBRES
ROOMS - ZIMMER

HOSTAL BERI

RESTAURANT - PÀRQUING
PISCINA - SOLÀRIUM

c/ Creu s/n - Tel. 38 01 98
LLANÇÀ

VIDRES LORENA

• VENDA I COL-LOCACIÓ
DE TOTA MENA DE
VIDRES I MIRALLS

LLANÇÀ

⇒⇒ SERVEI RÀPID !!

c/ Mina, 9 - Tel. 12 01 99
(de 8 a 20 hores contestador)

SALVAT

PROMOCIONS I CONSTRUCCIONS

Sirena, 16 - Tel. 38 05 65
PORT DE LLANÇÀ

LES GAR

Fins fa pocs anys "les grotas" eren el marisc preferit per la gent del mar en el nostre poble; després venien els musclos i les pardilles. De les primeres només en menjaven els pescadors, els forasters si els convidaves ho refusaven. Avui s'han posat de moda i en mengen més els forasters que la gent del poble.

Recordo que quan era petit, els dies de bon temps -diumenges i festius per no perdre el jornal- sortien de casa de bon matí amb els groters -unes canyes obertes per la part de baix amb un suro que fes grapa- i un potet amb oli, per si hi havia fullola fer calma per poder-les veure i agafar-les, anant fent cap al llagut.

Anaven sortint els bots, molts cap a la banda costanera enfront del poble, a l'altre costat de la

badia. Tothom quan sortia ja tenia el lloc escollit.

Era bonic els dies festius que del Moll d'en Balleu o d'altres indrets del poble, es veia tota la costa plena d'embarcacions des de Sarnella en direcció cap el sud, Solà de Sarnella, l'Olla, la Ferradura, la Cadena, la Colomera, els Esculls de la Vall, Port de la Vall, Punta del Pi, Odessa, -aquí era on sortien més plenes- el Vol dels Gavians, (uns esculls petits i negres arran d'aigua), Rec de Canet, la Riamera, el Niell, l'Erola, Platja dels Capellans, Platja de l'Esteve, fins arribar a la platja del poble "el Grao", tot era ple de llaguts que agafaven "grotas", sense comptar els que no es veien a partir de la Lloia, la Creu, bac del Boí-nou, Cap Mitjà, aquí l'adagi diu: "Les grotas de cap Mitjà són les més

plenes que hi ha". La Mascorda, Cativa, Gou de Furnells, la Meda, les Covasses, Cala Torta, Córquell, Aiguadolç, totes les cales del Gou fins el Cap de Creus, també darrera el far, Platja d'en Balleu, Cap de Vol, els Brans, etc.

Arribaven entre 11 i 12 (hora solar) i el que en portava menys, eren un parell de desques; la gent deixaven el dinar i les menjaven a la vorera de casa seva o llocs descampats del poble, tals com la Lloia, les Figarasses, Camp del Port, i altres llocs, dinaven de "grotas" amb pa i el porró al costat.

Però eren més bones encara menjades amb un bon sol i a la vorera de la mar.

Quan són plenes de debò i més bones de gust, és en els mesos de desembre i gener fins a mitjans de febrer, perquè són ovades, tenen coralls. Hi ha qui diu que és durant els mesos que porten R.

He fet un petit estudi sobre les "grotas":

He de dir que el que se'n diuen garotes o derivats d'aquest mot, en tota la gent de la Costa Brava no es coneix amb el nom "d'eriçó de mar" encara que aquest sigui el nom que es troba al diccionari d'en Pompeu Fabra, com també hi ha el de garota, però per la gent del mar, el primer no l'usen.

Començant per la Costa Brava nord, trobem que a Portbou, Colera i Llançà en diuen "engrota", al Port de la Selva, "grota", a Cadaqués també com a la Selva; a Roses i l'Escala "garota". Aquests

Fent grotas amb els groters

E. GIL

Elena Gil Burgueño
Col·legiada núm. 594

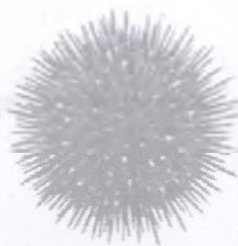
VENDA - LLOGUERS
TERRENYS - TORRES
APARTAMENTS - ESTUDIS

Agència Immobiliària

S. G I L

c/. Castellar, 38 - Tel. 38 02 42 - Fax 38 00 01

LLANÇÀ

són els noms amb què es coneixen a la Costa de l'Alt Empordà i d'aquest darrer poble fins a Sant Feliu de Guíxols –tota la part del Baix Empordà costaner– són anomenades “garoinés”; els ganxons les coneixen per “uriços”; a Tossa de Mar “vegamarins” i a Blanes “suïssos”.

Les que es mengen, o sigui les que porten ous, són anomenades “femelles”, que tenen la clova de colors i punxes fines i porten el nom científic posat pel savi suec Linncius Linnaeus –enamorat de la Mediterrània– nom llatí “Paraceatratum lividus”.

Després hi ha les negres amb punxa llarga i gruixuda i cos menut que gairebé no tenen moll —no comestibles— són anomenades “mascles”; unes altres més grosses que es crien en llocs de fons —que tampoc tenen moll— de diferents colors sobresortint les violetes i marrons de punxa curta i gruixuda i a l'extrem uns dos mil·límetres de color blanc, són anomenades “capmores”. Aquestes s'agafen

amb les xarxes, es buiden i es fan assecar; un cop seques, es banyen amb una espècie de vernís perquè no caiguin les punxes i també sense punxes les venen als turistes per decorar.

Ara en pesquen unes a la fonaria —no conegudes fins fa poc temps— que són completament diferents a totes les altres que ja coneixíem. Són d'un color beix-gris, viuen en el fang, i les barques de bou en pesquen alguna quan van bastant lluny de la costa.

El seu nom científic és “Doracidaris papillata”, també és anomenada “Tabaquera” i per aquest nom és coneguda a Catalunya.

Tenen el cos petit d'uns cinc centímetres de diàmetre i unes punxes que no em semblen sinó uns tubs d'orgue cilíndrics en miniatura, d'uns vuit a deu centímetres de llarg, per uns quatre mil·límetres de diàmetre; en tenen poques i la part de sota són més llargues que a sobre.

A París, de “grotés” n'hi ha a tots

els restaurants i bars de categories especials i són més cares que les ostres.

Antigament, fa molts anys, jo havia sentit explicar que en aquests temps d'hivern els homes del Port de la Selva anaven a agafar “grotés” durant dos o tres dies de bon temps, les obrien i els molls els posaven en un recipient que acompanyat amb herbes aromàtiques, feien una salsa que la guardaven per condimentar quan coïen peix.

Deien quan sortien a fer aquesta feina que anaven a fer “garo”. Aquesta salsa portava també aquest nom.

Havia conegut un home —fa molts anys que va morir— que en tenia i m'explicà que aquesta mena de condiment era escrit en un llibre molt antic.

Encara la gent avui, quan hi ha alguns que van a una cala a passar dos o tres dies de descans, diuen “han anat a fer garo”.

JOMAOR

**FONTANERIA - GAS
CALEFACCIÓ**

ELECTRICITAT FÀBREGA
TÈCNIC ESPECIALISTA

C/ Reina Sibil·la, 25-27 - Tel. 53 41 68   17469 FORTIÀ
c/ de la Pujada, 1   17497 PORTBOU

**NÀUTICA
CENTELLES**

HIVERNATGE - REPARACIÓ - VENDA
C/ RIBERA, s/n - TEL. 39 03 88 - FAX 39 06 37 PORTBOU

*Hostal
Bon Repòs*

Francisco Ribera, 12
Tel. 38 90 12
SANT MIQUEL DE COLERA

El corall vermell "Corallium rubrum", de color de sang, viu específicament a la Mediterrània occidental. Sembla que un dels millors es trobava en la Mar d'Amunt, des de Biarre al Cap de Creus i proximitats.

El corall, encara que sembli un arbust vegetal submarí, és un animal, una excrescència calissa amb munió de ramificacions, formada per uns pòlips als quals serveix d'esquelet comú, amb colònies rígides que es ramifiquen en totes direccions, la base del qual pot tenir fins uns tres centímetres de gruix. Viu dins de les coves, esquerdes i anfractuositats submarines agafat a les roques i té tendència de créixer de dalt a baix, com les estalactites, essent de creixement molt lent.

La seva pesca fou un important mitjà de vida per un sector de les nostres poblacions marineres, ja que, en determinades èpoques, es pagà a preus fabulosos gairebé tant car com l'or. La millor clientela pel corall foren els països orientals ja que, a més d'ornament dels vius, el feien servir com a ornament pels morts i de les seves tombes.

A part de capbussejadors que el pescaven, durant segles fou capturat per mitjà d'un ormeig matusser, anomenat "corallera", format per una creu de fusta, llastada, per tal de poder submergir-la, de la que penjaven unes xarxes de malla ampla en la seva part superior i que acabaven formant una bossa de malla més cega.

Es fondejava el llagut que portava als pescadors en el penjant del penya-segat i es baixava la "corallera" tocant a la barda, apujant-la i abaixant-la a fi que, amb el fregadís, trenqués el corall que, en caure, s'agafava la xarxa o bé que aquesta s'enredés amb les branques de corall i aquest es desprengués de la seva base.

Si tenien la sort que el corrent desplaqués la "corallera" cap a l'interior d'una bauma o anfractuositat, la collita podia ésser

millor. S'arrossegava la "corallera" a força de rem, procurant que la força de la corrent dominant donés l'ajuda natural que precisaven per tal d'obtenir un millor resultat. Amb aquest sistema primitiu la major part del corall després se n'anava cap al fons i solament una petita part d'ell era recollit per la xarxa.

Convençuts d'això, més tard s'inventà un nou ormeig, conegut com el "rascle", semblant en la part del darrera a un gànguil, amb el que, rastrejant pel fons dels llocs en els que havia treballat la "corallera", recuperaven part del corall caigut al fons.

Com que havien comprovat que

el millor corall es trobava dins de les coves, s'enginyaren altres estris per tal d'arribar-hi, entre ells el "bus amb raspador i faldeta" per tal que, una vegada introduït dins les coves arranqués el corall, de forma que el que no entrava dins la primera xarxa, quedés retintut dins de la bossa grossa que formava la faldeta i així anaren perfeccionant els distints sistemes de pesca del corall des d'embarcació.

En un Tractat de Pesca del Corall, de Joan Maurí i Pere Maurí i Puig, de Begur, figuren els distints models dels diferents arts relatius a la pesca del corall, dels que re-

produïm dos dels models principals.

La construcció, a mitjans del segle passat, del primer vestit de bus que portava unit el casc per mitjà d'una junta estanca i d'una corona de visos, amb sabates llastades amb plom i unes peces d'aquest material al pit i a l'esquena, donà pas als bussos d'escafandra, permetent-los accedir a l'interior de les coves i cavernes submarines, arrencant del sostre amb una eina adequada el corall, que posava en una bossa que portava al davant.

En aquest ofici els grans professionals foren els grecs que s'establiren en diverses poblacions de la nostra costa i dels que encara queden en algunes d'elles els seus descendents.

L'equip d'immersió autònoma, inventat per Cousteau-Gagnan el 1940, consistent en unes ampolles

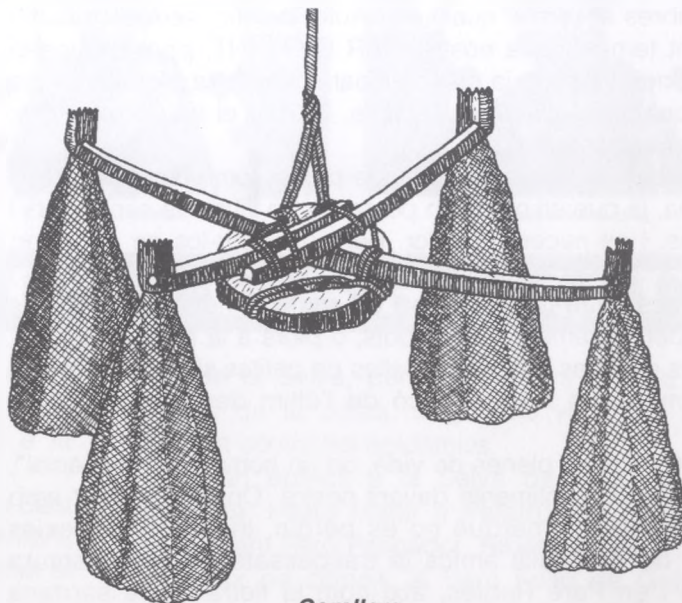
d'aire comprimit, un regulador de pressió i una vàlvula respiratòria i els vestits de goma i les potes d'ànec, permeté una llibertat de moviments, ajudant a l'explotació intensa de la pesca del corall.

Des del Port de la Selva hi treballaren, entre altres: En Cla-

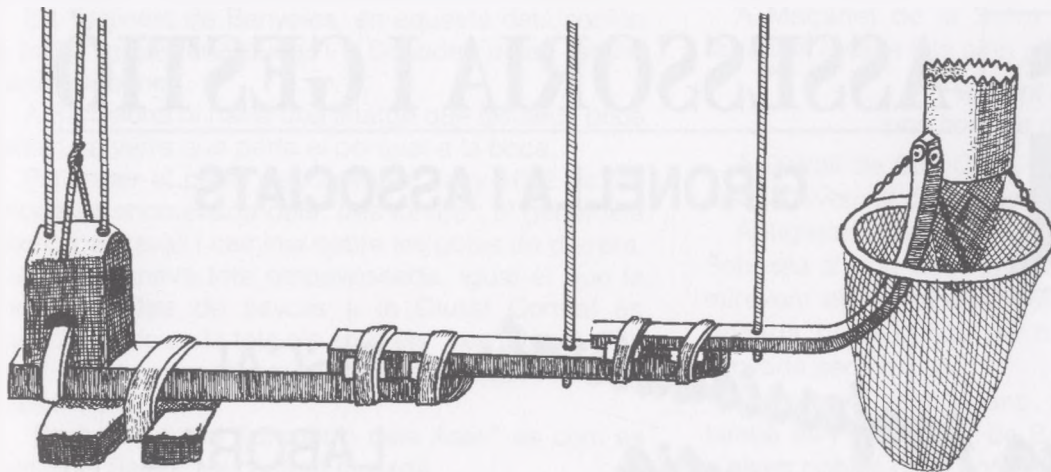
pera, en Joan Pons, en Lluís Mateu, l'Hidalgo, l'Andreu Francesc i en Francesc Blay, entre altres, que pescaren el corall inclús en profunditats superiors als cent metres.

El futur del pescador de corall es comença a veure molt diferent, ja que pràcticament ha desaparegut el corall de les cotes de poca i mitjana profunditat, les coses s'han posat més serioses, tant pel que fa a com es donen les concessions, com pel control de la qualitat, així com per l'establiment de sectors de veda i de reserva.

J. NADAL I FORTIÀ

Corallera

Bus amb raspador i faldeta

RESTAURANT

El Puerto

Telèfon 38 00 44 - Fax 12 00 24
Tel. particular 12 00 24

carrer Castellà, 7
17490 LLANÇÀ

Deu llibres al carrer, quasi res! Autor prolífic, sempre tocant i treballant temes de la nostra MAR D'AMUNT, però en Josep Mallol i Oriol "Valentí", ja que d'ell parlem, ens ha ofert en un dia molt especial, al 25 de desembre, Nadal, el seu onzè llibre: **Violetes i crisantems.**

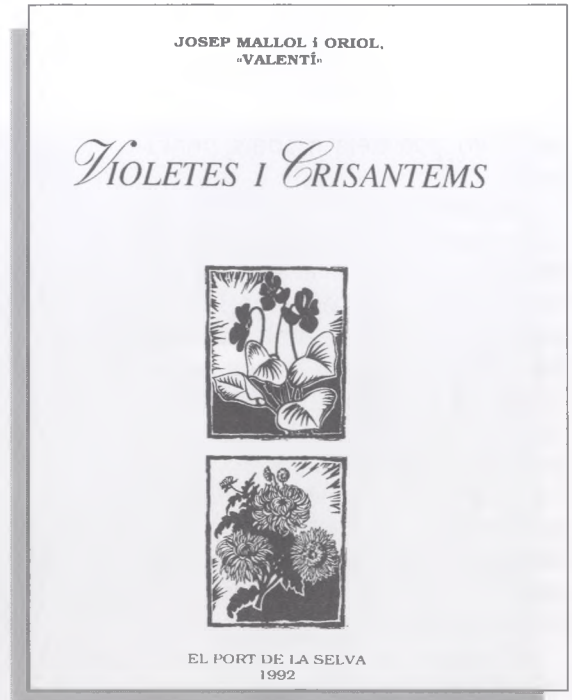
Un llibre molt especial, no és de prosa com els altres; no és de poesia, ja que ell no és un poeta, és un llibre de sentiments i emocions. I es necessita valor, per a reflectir-los en el paper, donant a conèixer sentiments íntims, afectes, records i enyorances. Nadales, ofrenes de ram de núvia, sentiments alegres pel naixement dels nebots, o plors a la mare estimada, emocions sentides davant les rialles de petites sirenes i l'emoció que comporta la visió al racó de l'últim descans d'amics i parents.

Són 46 pàgines plenes de vida, on un home dur i "especial", es despulla de sentiments davant nostre. On un lletraferit amb geni s'hi aboca i, perquè no es perdin, inclou tres poesies inèdites de dos vells amics ja traspassats; en Bonaventura Puignau i en Pere Rubiés, així com la lletra d'una sardana dedicada al Port de la Selva, estrenada l'any 1908 i d'autor desconegut.

El pròleg d'aquesta obra, ha anat a càrrec de la periodista del diari L'EMPORDÀ, Núria Munarriz, i tal i com ella diu:

"Lector amic: agafeu aquestes pàgines com aquell que agafa una flor. Tendra, suggestiva, suggerent. Potser trobareu amb paraules, allò que, tal vegada, també s'amaga al vostre cor. I entre línies, potser, haureu trobat aquella secreta, tendra i amagada resposta".

J.S.C.

ASSESSORIA I GESTIÓ

GIRONELLA I ASSOCIATS

*La nostra professionalitat,
la seva garantia*

FISCAL
LABORAL
MERCANTIL
COMPTABLE

C/ Borrassà, 26

C/ Panyó, 8

Avda. Pau Casals, 23

Tel. (972) 67 41 77

Tel. (972) 27 05 93

Tel. (972) 12 03 02

Fax (972) 67 38 10

Fax (972) 27 05 90

Fax (972) 12 03 02

17600 FIGUERES

17800 OLOT

17490 LLANÇA

Sant Maure

Sant Pau ermità

Sant Antoni Abat

ELS SANTS BARBUTS

La setmana dels Sants "Barbuts" sol ser quan fa més fred de l'any, que es troba a mitjan de gener, i el fort de l'hivern al nostre poble és de Nadal a la Candelera.

La susdita setmana comença el 15, diada de Sant Pau i Sant Maur; el 16 Sant Marcel; el 17, Sant Antoni, el 20, Sant Sebastià; el 21 Sant Fruitós, per acabar el 22 que es tanca amb Sant Vicenç.

És una setmana que a la nostra comarca de l'Alt Empordà se celebren moltes Festes Majors d'hivern.

Sant Antoni del Porquet o dels Burros, com se solia anomenar, és una festa que al nostre poble ha tingut poc relleu, ja que els terrassans eren pocs, molta gent es dedicava a més a més a la pesca i aquests no tenien animals per conrear les vinyes.

Però a les masies apartades del poble, quan oïen tocar les campanes en senyal de la benedicció, els pagesos treien els bous de l'estable i altres animals i els deixaven a l'era, així quedaven també beneïts.

Els traginers de Banyoles, en aquesta data sortien a ballar la sardana curta; i a Sabadell treien també l'arada a beneir.

A Barcelona hi havia una imatge que als seus peus tenia una verra que porta el porquet a la boca.

Per ésser el patró dels animals, l'any 1682 es féu processó anomenada dels "tres tombs"; el genet feia aixecar el cavall i caminar sobre les potes de darrera. La bèstia anava tota empavessada, igual el que la muntava. Des de llavors a la Ciutat Comtal és tradicional de sortir tots els anys els "tres tombs". Fan també unes curses per les Rambles que porten el mateix nom.

"Sant Antoni del Porquet o dels Ases" és com es coneix el Sant en el nostre Empordà.

Sant Sebastià és una altra festa desapareguda al

Port de la Selva, però se celebra encara a molts pobles de la costa, degut als vots fets al Sant, advocat contra les epidèmies.

Es fan aplecs a la Selva de Mar, Cadaqués, Peralada; Festa Major a Palafrugell, Espolla, Tarradell, Sant Pere Pescador, Ribes de Freser; aquí es reparteix pa beneït. A Sant Feliu de Guíxols, es ballava aquesta diada el "ball de bastons".

A Tossa de Mar, després de més de 500 anys és tradició encara avui "El Pelegrí de Tossa" que va fins a Sta. Coloma de Farners a peu -uns 80 quilòmetres, anada i tornada- vestit amb una roba especial, com una túnica, seguint-lo gran quantitat de gent.

A Peralada, és un dels pocs dies que obren al culte la capella que hi ha en honor al Sant a la sortida del poble a la carretera que va a Figueres al costat del riu Llobregat, poc abans de l'aiguabarreig amb la Muga.

A Maçanet de la Selva i Sils, durant la missa, repartien rosaris fets amb pinyons.

*Per Sant Sebastià
una hora de dia més hi ha.*

A la Vall de Sta. Creu, també celebraven la seva festa d'hivern el dia de Sant Fruitós, el 21.

Antigament quan se celebrava la festa de Sant Sebastià al Port de la Selva, en sortir del ball de nit, miràvem el cel, si era serè deien que Sant Fruitós donaria bona collita de fruita, però si era núvol l'anyada seria minsa.

I finalment sant Vicenç, el darrer dels "barbuts" també és Festa Major de Besalú, Cabanes, Llançà i d'altres pobles de la comarca.

LOLLAM

RODRÍGUEZ HNOS. S.L.

CONSTRUCCIONES

APARTAMENTOS

TORRES - BUNGALOWS

COSERVACIÓN OBRAS - REPARACIONES EN GENERAL

c/ Jose M. de Segarra, 5
Tel. 38 06 49 - Apto. Correos 85

17490 LLANÇÀ
COSTA BRAVA

Any del centenari del naixement de Josep Vicenç Foix

La meua humil ploma és poca cosa per enaltir la trajectòria de la vida del poeta al Port de la Selva.

Sí però que puc dir, que hi vaig fer una amistat veritable.

El proppassat mes de gener es començà l'any del centenari del seu naixement, que fou a Sarrià, una barriada de Barcelona un dia de l'any 1893.

J.V. Foix, fou un home vinculat al nostre poble –El Port de la Selva– començà a venir els estius dels anys 20, junt amb altres intel·lectuals com ell, pintors i homes de lletres, que molts d'ells continuaren durant molts anys.

Podria fer una llista de noms molt llarga d'aquests que vingueren al poble, per la seva amistat.

Tots posaven a l'Hotel del Comerç –avui tancat– al Moll d'en Balleu, centre del poble i únic en aquell temps.

Era un home senzill, mol bona persona, agradable, però fins que et coneixia, un xic sec.

El recordo quan era jove, amb els pantalons blancs impecable –era la moda que durà varis anys– sempre ben planxat, pulcre, més ben dit, tot un senyoràs. Gran ballador de "Sxotis" ho feia sobre un rajol. La gent del poble els dèiem "culs blancs", nom d'uns ocells de temporada que tenien tot el sota de plomatge blanc.

També recordo que quan venia a l'hivern o quan feia mal temps a l'estiu, que no podia anar a la mar amb la barca, sortia a caminar, resseguint totes les muntanyes que les coneixia molt bé, del nostre terme i alguna vegada arribava fins a Cadaqués a visitar algun amic. Quan arribava dels seus passeigs portava un brot de fonoll o de farigola a la boca. Si casualment passava davant de casa i li deia: Senyor Foix, ve de la muntanya? Es parava uns minuts i contestava: "sí, vinc dels Bufadors" o, "he arribat a

Sant Pere de Rodes" i contava alguna anècdota que li havia succeït. I deia: sabeu què m'ha passat... Sempre tractava de vós a tothom.

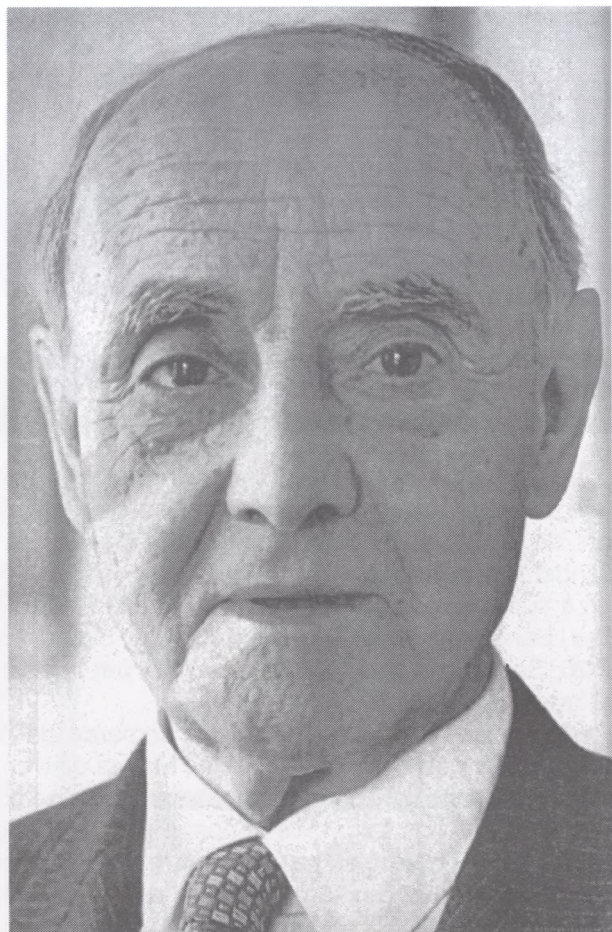
Durant molts anys que vingué, sempre va fer estada a l'hotel. Però fou després de la guerra civil que comprà una casa al carrer de "La Unió" número 90, al barri de Port de Reig, una casa de pescador, i la féu modificar al seu gust.

Com que tenia molta amistat amb pintors –el visitaven en Dalí, Miró, Pons, Mompou, Tàpies, Cuixart, Obiols, Mercader i tants altres, doncs a l'interior de la casa eren les parets totes plenes de quadres, i a la façana al costat de la porta d'entrada hi posà una reproducció surrealista d'en Miró d'escaiola.

Uns anys més tard, es féu construir una embarcació tipus de pesca, amb un motor "diesel" que la batejà amb el nom de "El Freu de la Madella", perquè ell sempre posava i deia que hi poséssim noms locals. A un amic seu belga, que també es féu fer un bot, ell fou el padrí i li posà de nom "L'Estrella d'en Ferris".

Quan sortien amb la barca, sempre anava a timó.

L'any 1981, se li dedicà un carrer, "L'Avinguda de J.V. Foix", que va tota vora de la mar, des del "Canó" al començament del Passeig Marítim, fins al "Moll d'en Balleu". Ell descobrí la placa i després d'un parlament recità una de les seves poesies "Ho sap tothom, i és profecia". Fou el 20 de maig al matí, a la tarda es descobrí la placa de la "Plaça d'en Pol Nadal i Mallol" (anomenat Fill Pre-

dilecte del Port de la Selva l'any 1932, amb l'Ajuntament republicà), que vingueren a dretciènt de Monterrey (Mèxic) i Caraques (Veneçuela) respectivament els senyors Antoni Costa i Vilanova i Josep Puig i Pi, ambdós d'arrels selvatanes.

Es posaren dos noms públics a dos homes que feren història al Port de la Selva.

Jo, un humil "llettraferit" vaig col·laborar també a la festa, tenint el goig de presentar el meu tercer llibre *Verd i blau* (els colors de la vinya i la mar), que bé podrien ser els colors de la bandera del poble, que en altres temps molt reculats, fou la vida del Port de la Selva i avui ningú se'n recorda.

La festa fou gran

***

El seu pare tenia una pastisseria a Sarrià i a ell el féu estudiar, i com que a ell no li agradava l'ofici del pare es dedicà al periodisme entre els anys 1917 i 1936, col·laborava, fundà i fou director de varies revistes i del diari *La Publicitat*.

En tot aquest període, amb 43 anys edità dos llibres de prosa;

Gertrudis l'any 1927 i KRTU el 1932.

Després de la Guerra Civil, escrigué poesies de tots els llocs o pobles on anava. I l'any 1947 publicà el primer poemari *Sol i de dol*.

Llavors continuà amb *Les ideals Omegues* (1951), *On he deixat les claus* (1953), *Onze Nadals i un Cap d'Any* (1960), *L'Estrella d'En Perris* (1963), *Darrer comunicat* (1969), *Desa aquests llibres al calaix de baix*, *Del diari 1918*, i tants d'altres.

Sobretot del nostre poble n'escrigué molts i molts poemes.

Escrivia un català tan català, que és enrevesat i difícil de comprendre.

Tinc les obres completes d'ell, el primer i el segon volums dedicats i signats el 24 d'agost de 1981 a l'Art de Port de Reig, on me'ls va portar, que per mi són una joia d'un valor immens.

Haig de dir també que vaig anar a Barcelona al seu enterrament –l'únic del poble– després de tres Autoritats en representació local i el seu mariner.

I per finir, he triat com a homenatge, aquest poema que hi poso "Nova balada del Cap de Creus" que parla de la costanera del dit Cap, del nostre poble, de la Mar d'Amunt que en Foix tant va estimar i que fou escrit per ell al Port de la Selva el Nadal de 1950.

**J. MALLOL i ORIOL
VALENTÍ**

NOVA BALADA DEL CAP DE CREUS

A mitjanit navegàvem
A tres milles de Cap Gros;
Érem cinc a cos de sarja,
I el timoner amb vesta d'or.
Els quatre vents de la barca
Bufaven de cara nord,
I ençà i enllà flamejava
Un Ull coronat de flors.
Quan érem prop de Talabre,
Algú ens cridava pel nom:
Era una pedra, era un arbre,
Un casull entre vinyots
O el somriure d'una balma
Que paria dues fonts.
El patró ens demana calma
I mirem els fars d'escorç;
Als estels brollen albaides
I a ponent dormen els ports.
Una perla s'esfullava
A la brossalla del moll.
Quatre llunes s'encovaven
Al portell d'un gira-sol,
El molà que les encalça,
Mars enllà calava foc.
Ja un menhir ens amenaça,
I ombra i blavors caça al vol,
Cellajunt, la passa llarga,
Per la corol·la dels rocs.
Suren mans amb roses caldes
I un safir clama el seu dol,
Les Medelles s'encrepaven
I a Culip tot és revolt.

Cremen llavis per les cales
I somiquen els pujols;
Els astres es despullaven
I s'espïen pels bassols.
–*Cantarem una balada
Que fermenti el vi dels cors,
Ens amoixi amb alè d'algues
I mitenes del record:
De rous lunars que amaraven
La palla, l'ase i el bou,
Quan una verge era Mare
D'un infant que ens dava el nom
I tres prínceps cavalcaven
Tres dofins, pels Farallons;
De carrosses que alejaven
Amb la peixalla d'un bol
I les conquilles nacrades,
De les covasses del Port.
(Quan les llances foren palmes
I els apòstols, pescadors.)
Prou voldríem tornar a casa
A ple sol d'un corriol,
Quan bresquen les atzavares
I una Veu enaigua l'hort;
Però la mar és la fada
Que ens acotxa amb flocs dels Pols.
Una campana descalça
Sotjava la nostra mort.*

El Port de la Selva, Nadal de 1950

CLÍNICA DENTAL

Dr. CARLOS-GUSTAVO DANILUK Coleg. n.º 1587

ODONTOLOGÍA GENERAL Y ESPECIALIDADES ADULTOS Y NIÑOS

(Horas a convenir previamente)

LUNES 11 a 13 h - 16 a 21 h

MARTES 10 a 13 h - 16 a 19 h

Mayor, 9, 1.º, 1.º - Tel. 12 02 85 LLANÇÀ

ELECTRODOMÉSTICOS
Gerardo

SERVEI TÈCNIC - POSTVENDA
GRUP DEGISA

Castellà, 14 - Tel. 38 00 57

PORT DE LLANÇÀ

EN AQUELL TEMPS...

per JAUME QUINTANA

Una broma d'en Lico a l'Anneta

Un vespre de la setmana de Carnestoltes, en Lico i una colla de companys estaven molt animats. Acabaven de fer una partida de truc a cal Pare Benet, on constantment presidia la taula el porró que no s'eixugava mai, i aquesta era la causa, en part, de la seva animació.

Influïren també les ganes de fer gatzara i l'ambient de la festa que regnava al poble, habitual d'aquelles diades.

Pot dir-se, com molts sabem, que tothom es disfressava i ho celebrava amb germanor i alegria. Grans balls, espectacles públics, passejada de perolers, bunyols i garnatxa, xerinola a tot drap... Eren festes que a la Selva de Mar se celebraven amb molta pompa, com a arreu.

Això durà llarg temps. Fins que es produí la maltempada del trenta-sis, que tothom va deplorar, i aquestes festes s'esfumaren per molts anys.

No obstant, encara molta gent en guardem un bon record.

Tornem amb en Lico i els seus amics.

Després d'acordar, aquell vespre, qui serien i com anirien habillats els perolers del Carnaval que ja estava a la vista -cloenda de les extravagàncies del Carnestoltes-, cadascú emprengué el camí de casa.

Però compte, amb precaució,

car els carrers no eren pas arranjats com ara. Estaven en força mal estat i s'havia de mirar on es posaven els peus. A més, les xerricades de porró de cal Pare Benet, feien brandejar una mica, com és natural.

En Lico, content com hem dit abans, essent al davall de casa seva, i amb ganes de seguir la gresca, es posà un nas de cartró i un barret de copa alta. I dels del primer graó cridà amb veu transformada "Anneta! Anneta! És aquí en Lico?"

"Ai mare, no. Deu ser encara a la taverna fent petar la claca amb els companys".

"L'Avi m'ha dit que ja seria a casa i li porto un encàrrec", seguí en Lico tot pujant les escales. "Us he dit que no hi és. I, qui sou vós?, afegí l'Anneta.

"Un seu amic", hi tornà ell.

"Doncs ja podeu anar-vos-en, pocaverkonya, que jo no us conec de res", digué ella.

"Jo, só jo", contestà ell presentant-se de sobte a l'entrada de la cuina.

"Mare de Déu senyor! Ja podeu marxar d'aquí, que en Lico encara no ha vingut.

Què us heu cregut, desgraciat, presentar-vos a casa meva sense haver-hi el meu home?"

I com que ell no es movia, agafà una escombra disposant-se a trencar-la a l'esquena de l'intrús.

L'Anneta Molinera, la meva àvia

En Lico, apartant-la i treient-se la disfressa, esclafí una riallada.

"Pocasolta!", esclatà l'Anneta. "m'havies ben espantat".

"No t'ho prenguis així, dona, era una broma. Ja saps que ara som a Carnestoltes i la diada s'ho val". I prenent-la amorosament en braços va omplir-li la cara de petons.

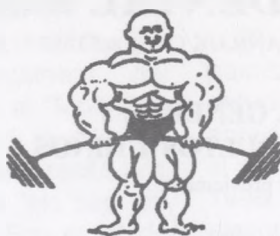
L'Anneta quedà satisfeta. Era molt ingènua i estimava el seu Lico.

ELECTRO-HOGAR
GARRIGA

Plaça Pi i Margall Tel. 38 90 58

COLERA

GIMNÀS LLANÇÀ PORT

C/ Sebastián Elcano, 3 - Tel. 12 08 12 - LLANÇÀ

GIMNÀS
MANTENIMENT
MUSCULACIÓ
SAUNA
SOLARIUM
DERMO-SUDORACIÓ
HIDROMASSATGE-SPA

I FIRA NACIONAL D'ARMES SEGONA MÀ, ANTIGUES i COMPLEMENTS

LLANÇÀ (Girona)

PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS

DISSABTE dia 1 i DIUMENGE dia 2 de MAIG 1993
Horari: de 10 a 20 hores

SI VOLS COMPRAR, VENDRE o CANVIAR, VINE (ENTRADA GRATUÏTA)

ORGANITZA:

CLUB DE TIR "EL MOLÍ"

INFORMACIÓ: Tel. (972) 38 08 55 - 12 03 02 - FAX 38 12 58

La Fira posarà a disposició dels visitants, un servei gratuït d'autobusos a les instal·lacions esportives del Club (distància 2.000 metres), on es podrà provar les armes en les seves pistes de Plat - Skeet i Precisió.

COL·LABOREN EN LA REALITZACIÓ DEL CERTAMEN:

REVISTES: IBERTIRO, TIRADORES, FEDERCAZA
i ARMAS y MUNICIONES.

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

CAIXA DEL PENEDÈS

FEDERACIÓ CATALANA DE TIR OLÍMPIC

GARBÍ CORREDORIA D'ASSEGURANCES

ASSESSORIA i GESTIÓ

RAFAEL BORRÀS

JOAN M. PAU

PATRONAT MUNICIPAL DE TURISME

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

EXCM. AJUNTAMENT DE LLANÇÀ

CAMBRA DE COMERÇ DE GIRONA

EXCMA. DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE GIRONA

GENERALITAT DE CATALUNYA

Per demanar informació remeteu la butlleta adjunta per correu o fax a:

CLUB DE TIR "EL MOLÍ" - I FIRA D'ARMES

Apartat de correus, 56 - 17490 LLANÇÀ (Girona)

Nom.....

Domicili..... Núm.....

Districte..... Localitat..... Província.....

Tel. (.....) Fax (.....)

La informació que m'interessa és com a EXPOSITOR VISITANT en CATALÀ

CASTELLÀ

GENT DE CASA

Dintre el Bar dels Pescadors,
en un lloc determinat
trobem pobres i senyors
i entre molts un dels millors
és en Pelayo Costart.

Sí Sr. és paraula santa
si més no ací a Llançà
aquell que els seus mals espanta
i quan parla riu o canta
per un senyor pot passar.

Jo que el conec de molts dies,
també molts de terra endins
les seves filosofies,
les veritats o ximpleries
reparteix a ne'ls veïns.

I amb una taula quadrada
i una cadira al costat
amb la bossa preparada
per fer la seva esmorzada
el trobem aposentat.

Aquell vas de moscatell
o la seva cerveseta
són menjant, els beures d'ell
i seguint un bon consell
un bon cafè la retreta.

Després amb satisfacció
quan ha disfressat la gana
o el temps es presenta bo,
passeja l'embarcació
sobre una mar que agermana.

Passejant d'ací i d'allà
si cap però no es presenta
¿què més pot ell desitjar?
cap persona de Llançà
no està, segur, tan contenta.

I així un dia, un altre dia,
des d'avui fins a demà
que aquesta grata harmonia
sigui per tots l'alegria
del nostre Port de Llançà.

PERE NEGRE

En Pelayo

▼ *Disfressat de Sabrina
el Carnestoltes de 1988*

Somni de Carnaval

(DISFRESSES DEL DIJOURS GRAS)

Cap al tard d'avui -Dijous Gras- m'he trobat pels carrers del poble un Arlequí. Darrera seu un grup de nenes vestides de flors; la rosa, la margarida, la rosella, pensament i grèvol... I seguint els "Blancblaus" típic del carnestoltes d'Eupen (Bèlgica), els bevedors de cervesa de Munich, el Gat amb botes, Napoleó i molts més personatges de ficció.

Tots anaven agafats de la mà, cap a un ball infantil i a berenar.

Ah; sí! anem a entrar al Carnaval.

Dintre certes grans poblacions, són molt més animades aquestes festes encara, pels carrers.

Els gegants surten dels seus amagatalls misteriosos, i passen el seu nas gros i vermell i el seu somriure.

El seguici de carrosses -anunciant la presència del Carnaval- semblen que han sortit d'un conte de fades, o de Les mil i una nits.

Reines d'un dia, boniques com Blancaneus, o com una Sirena, van assegudes damunt de trons de flors.

El confetti i les serpentines, volen com la neu en el mes de febrer, portat pel vent.

Tot són pètals, alegria i sol.

Per un moment reculo en el temps i volo als meus anys joves, somiant amb les disfresses.

Què seré jo en aquest Carnestoltes? Un pirata o un Príncep? Un mexicà o un Trovador? Potser un Cos-

monauta portant la Lluna sota el braç, o un Pare Noël que reparteix regals.

Voldria per un dia oblidar-me de qui sóc, i convertir-me en un personatge dels meus somnis. I així en la meva nova figura, anar pels carrers del poble feliç.

Com aquests nens.

F.O.F.

*Corre per la zona de la
Mar d'Amunt amb
les nostres motos.
Te les lloquem a:*

**SERVEI DE RECANVIS
I ACCESSORIS**

**VENEM MOTOS DE TOTES
LES MARQUES**

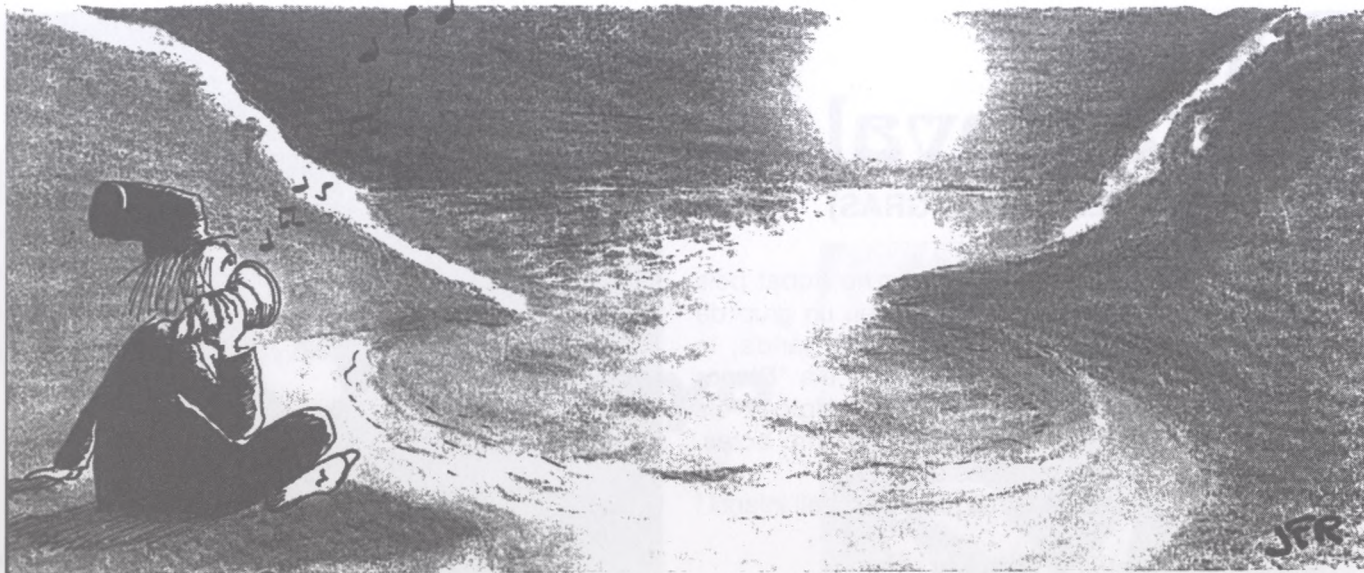
c/. Empordà, 9 - Tel. 12 08 55
LLANÇÀ

CAP-RAS

**AGÈNCIA IMMOBILIÀRIA
LLOGUER - PROMOCIÓ I VENDA D'APARTAMENTS
CANVI DE MONEDA - LOCUTORI DE TELÈFONS
PREMSA NACIONAL I ESTRANGERA - FAX PÚBLIC**

c/. Castellà, s/n
Tel. 38 09 50 - Fax 12 05 02
LLANÇÀ

Estimar és quelcom tan natural com la sortida del sol. És més: el sol no sortiria si no fos per la força magnètica de l'amor que li dóna la vida i el col·loca al seu lloc exacte dins l'espai.

Per això et convido ara a treure't la màscara habitual i a abandonar-te a allò que **ets** en realitat: un ésser d'amor; i no t'estic parlant de res cursi ni romàntic, t'estic nomenant el nom científic fred i asèptic que et defineix, que ens defineix en l'essencial.

Et demano doncs humilment que estimis: estima-ho tot i a tots, incondicionalment, impersonalment: com estimes la teva pròpia vida. Descobriràs que, vulguis o no, et trobes implicat en tot el que passa arreu. Descobriràs que pots fer molt, moltíssim. Ho pots fer **tot**... En cada petita i quotidiana cosa també.

Jo em trec ara la meua màscara per estimar-te, des del que sóc en realitat. Bé, de fet **sempre** ens hem estimat i **sempre** ens estimarem.

Tan sols cal **ésser-ne conscient**, sense amor, res existirà. Per això et prego que aquest nou any "facis" quelcom per als altres...

No et costarà ni cinc:

Simplement: no malbaratis.

JOAN GAVIÀ

Av. Reina Fabiola, 1
Unió, 23
Tel. 38 04 83
17490 LLANÇÀ

ELECTRODOMÈSTICS

COMPRA - VENTA TERRENOS ALQUILER ACHAT - VENTE TERRAINS
VILLAS - APARTAMENTS LOCATIONS VILLAS - APPARTEMENTS

INMOBILIARIA FALCÓ
AGENTE DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA

Pl. Mayor, 1
Tel. 38 00 91
LLANÇÀ

Francisc de Paula, 24
Tel. 67 18 66
FIGUERES

REMEIS CASOLANS DE L'ÀVIA

Taques a la cara

Abans, les dones dels pobles treballaven durant moltes hores en el camp, i la climatologia afavoria que amb freqüència tinguessin taques a la pell de la cara. I com en totes les seves coses, feien servir senzills remeis casolans, a l'abast de tot el món, matèries senzilles i matèries del camp.

Concretament, per les taques a la cara, preparaven un gibrell d'aigua en la que hi desfeien una bona quantitat d'argila. Una vegada ben dissolta, es rentaven la

cara fregant fort, amb aquesta aigua. Això ho feien diverses vegades seguides. L'última fregada, la deixaven assecar sense eixugar-se. Llavors agafaven una mica d'oli d'oliva i es feien un suau massatge per tota la cara.

Si tenien la pell molt greixosa, en lloc de l'oli d'oliva feien servir el suc d'una llimona.

Si ho proveu, veureu quina suavitat us queda a la cara, tant si utilitzeu un sistema (l'oli) com l'altre (la llimona).

Un sistema molt bo, barat, efectiu i pràctic.

DECORACIÓ D'INTERIORS DISSENY I REALITZACIÓ DE JARDINS GRANS EXEMPLARS COMPLEMENTES DE JARDINERIA

Pressupostos sense compromís

Ctra. de Besalú a Roses Km. 34,7 - Tel.: 15 60 03 CASTELLÓ D'EMPURIES

Ctra. Torroella a Parlavà, Km. 0,100 Tel.: 75 97 91 - GUALTA

CENTRE FISIOTERAPÈUTIC FIGUERES

ANTONI RUIZ GARCÍA
D.U.I. (A.T.S. practicant)
Fisioteràpia

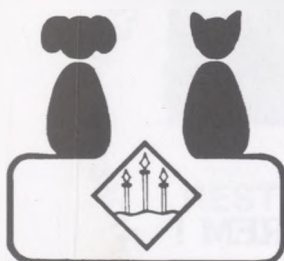
FISIOTERÀPIA - KINESIOLOGIA - HOLÍSTICA
MANIPULACIONS - REFLOTERÀPIA PODAL
REMEIS FLORAL DE BACH

Plaça Víctor Català, 20 FIGUERES Tel. 51 08 78

CLÍNICA DENTAL

Dr. Antoni Darnés i Cirera
METGE - ESTOMATÒLEG

Carrer Trafalgar, 3, 1r - Tel. 38 01 70
PORT DE LLANÇÀ

CENTRE VETERINARI LLANÇÀ

HORES DE CONSULTA
De dilluns a dissabte
de 4 de la tarda a 8 del vespre
Diumenges i festius
d'11 a 12 (Cita prèvia)

CONSULTA VETERINÀRIA
PETITS ANIMALS

Avda. Pau Casals, 25
Tels. 12 08 52 - 53 02 80
17490 LLANÇÀ

Fleca Les Llances

c/. Gardissó, 11 - Tel. 38 09 10 LLANÇÀ

LA CUINA DE L'ÀVIA

BACALLÀ AMB PATATES

Es fregeix el bacallà sense enfarinar. En una cassola s'hi posa una cullerada de llard, s'hi fa sofregir una ceba picada ben fina, i quan és daurada s'hi posen les patates, i després de fer-los donar uns quants tombs s'hi posa un all-i-oli.

A part es fa una picada d'ametlles, nous, un gra d'all i una llesca de pa fregit. Quan és ben picat, s'hi barreja un tomàquet tallat ben fi, una mica de julivert, una cullerada de farina i pebre vermell.

Aquesta picada es posa a la cassola de les patates, de manera que aquestes quedin ben cobertes. Es deixen bullir fins que les patates siguin al punt i aleshores s'hi posa el bacallà fregit.

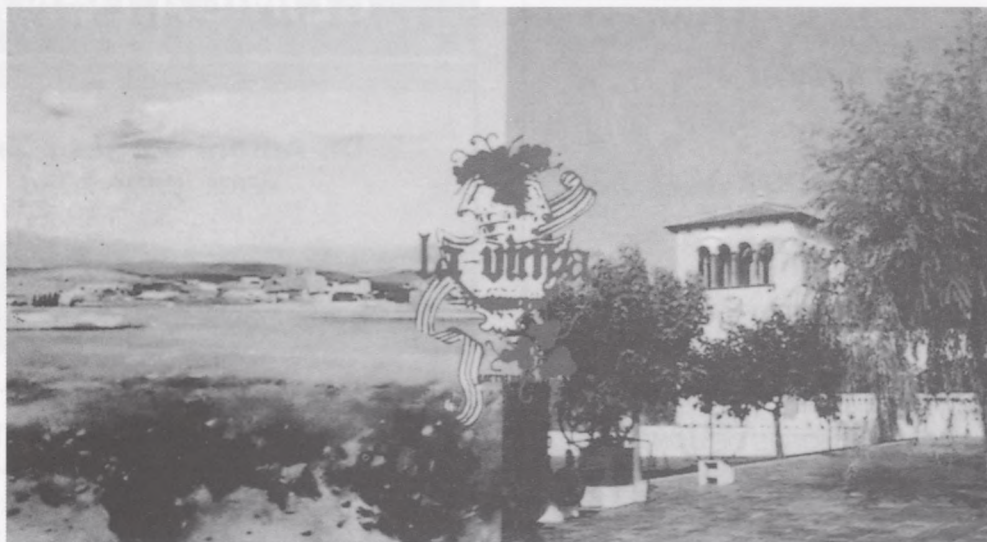
Aquest plat és molt més bo si es menja al cap d'unes hores d'ésser fet.

BACALLÀ AMB CEBA

En una cassola hi posarem un sostre de rodanxes de ceba, un altre de rodanxes de patata, un altre de bacallà, un parell de fulles de llorer i tornarem a començar amb la ceba, les patates, etc.

En una paella hi posarem oli, i quan serà ben calent, el tirarem per damunt del bacallà, amb una mica de pebre vermell i una mica d'aigua i es deixa que es vagi fent amb el foc baixet.

EL RESTAURANT **LA VINYA** US COMUNICA QUE ÉS EL RESTAURANT DE TROBADA FORA DEL VOSTRE CONTORN. AL RESTAURANT LA VINYA, HI TROBAREU LA VERITABLE CUINA EMPORDANESA, DISPOSA DE MENJADORS PARTICULARS PER A EMPRESES I SALONS PER A CASAMENTS, COMUNIONS I BANQUETS.

PARKING PER A 300 COTXES, JARDÍ INFANTIL I MINIGOLF

A L'ENTRADA DE GARRIGUELLA, ENS TROBAREM !

Ctra. La Jonquera-Roses, km 52,400 Tel. 53 01 01 GARRIGUELLA

COSES DEL MENJAR I DEL BEURE

Denominacions del "Cognac" francès

Quan adquirim una ampolla de "Cognac" francès, una de les coses més difícils d'aclarir són les denominacions que els productors de "cognac" en la zona de la Charente, posen en les etiquetes.

La qualitat del "cognac", depèn del seu origen i del seu envelliment.

Pel seu origen, els més prestigiosos són els que es denominen "Grande Champagne", seguits dels de la "Petite Champagne"; els de "Fine Champagne", no són més que una extraordinària barreja dels dos anteriors.

Referent a l'envelliment, el gran problema resideix en què a partir de l'any 1962, els productors de "cognac", varen prendre una mesura seriosa i respectada per tots, per evitar els molts abusos que hi havia. A partir d'aquesta data, es va determinar

que els "cognacs", no portarien l'anyada impresa en l'etiqueta. Així doncs, l'autèntic envelliment d'aquesta beguda és difícil de comprovar.

Així i tot, existeixen unes denominacions convencionals que ens permeten orientar-nos, encara que cal tenir en compte, que el "cognac", és el producte final d'una barreja de diferents aiguardents i dins d'aquestes denominacions, sempre es compta l'edat de l'element més jove.

Així doncs, dins d'aquestes denominacions convencionals, hi trobem les següents:

"TROIS ÉTOILES", que correspon a un envelliment d'un mínim de dos anys.

"V.O." (Very Old) -Molt Vell-; "V.S.O.P." (Very Superior Old Pale) -Molt Vell i Superior Aiguardent Clar-; "RÉSERVE" -Reserva-. L'equivalència d'aquestes tres darreres, correspon a un en-

velliment superior als quatre anys.

Altres denominacions més o menys empleades són per exemple: "NAPOLEÓN", "EXTRA-VIEILLE", o "EXTRA", volen dir que tenen uns procés d'envelliment superior als cinc anys.

Tenint en compte que a França existeixen 120 empreses que comercialitzen l'aiguardent de Cognac i que alguns fabricants utilitzen d'altres denominacions per als seus productes més selectes, res no ens garanteix realment l'envelliment autèntic del "cognac", ja que cap d'aquestes denominacions no comporta més responsabilitats que la seriositat i el prestigi de la marca.

Ah! una última dada; a França, cada any es produeix una mitjana aproximada d'uns 500 milions de litres de "cognac".

HOTEL - RESTAURANTE

«LA GOLETA»

ESPECIALIDADES MARINERAS - (a Girona)
CAFÉ
Els Pescadors
RESTAURANTE
PORT DE LLANSÀ - (Costa Brava) - Tel. (972) 38 01 25

FOTO
Pumareda

SERVEI PROFESSIONAL

C/ Major, 6 - Tel. (972) 38 01 45
LLANÇÀ

Llances per la pau

Era l'any 1960. A la revista local "Miranda" –Butlletí del Centre Cultural de Llançà– (núm. 29), es publicaven les bases per atorgar un premi honorífic anual que s'anomenaria "Les Llances", per a "contribuir a una estimación más general de los actos eminentes de los llansanenses". Resulta penós rellegir les nobles voluntats de persones que pensaven i "vivien" en català i havien d'escriure en llengua castellana. Va ser en aquesta publicació que molts vàrem fer les primeres passes en el món de les lletres. Entre altres, un joveníssim Josep M. Salvatella, ara reconegut literat.

Època d'infinites limitacions, el talent intel·lectual estava obligat a trobar heroiques sortides per manifestar-se. El mateix nom de la revista "Miranda", era referència geogràfica ben nostra i no obligava a forçades traduccions pel fet de ser ambivalent. Miraculosament de "Les Llances" no se'n digué "Las Lanzas", potser per no semblar un premi pictòric amb clares ressonàncies "velazqueñas".

Els temps no eren fàcils, i si la història ha de servir-nos de lliçó, val a dir que el Centre Cultural, amb el seu apòstol infatigable Mn. Josep Benet, va realitzar no poques activitats, amb més idees i il·lusió que diners. Avui dia seria molt difícil portar a terme tantes manifestacions, mancats com estem de valors altruistes, sentit d'agermanament, voluntat ferma de ser llançanencs per damunt de tot.

De la dificultat econòmica d'aquell moment n'és un exemple la secció de "Miranda", que amb el títol de "Llansá tiene solución", escrivia un llançanenc, tot repassant els bons intents d'uns quants per millorar la riquesa local amb activitats més o menys experimentals i resultats irregulars. Finances a part, la glòria d'aquests bons conciudadans va ser d'haver posat ànima i esperit en empreses predecessores del negoci del turisme. Entre tanta problemàtica socioeconòmica el col·lectiu va volar per damunt de penúries i coercions i va tenir prou fe en la naturalesa

humana per trobar-li matisos sublims.

A l'editorial de "Miranda" llegíem, i ens permetem traduir: "Els pobles no creixen quan impera la via estreta del lucre particular...".

És aquesta una hora en què la caritat s'ha posat novament el frac del senyoriu –que mai s'havia d'haver tret– per emprendre l'ample i llarg viatge de la seva dolça missió".

Per sort aquest viatge no ha acabat, ni ha d'acabar mai. Ha tingut una parada, tots els viatges la tenen, però ha estat refrescant i vitalitzadora, com cal.

L'any 1988 és l'Ajuntament qui renova les bases per la concessió de "Les Llances", sense trencar amb la tradició però fent més àmplia la visió dels mèrits a premiar, més d'acord amb l'època actual. Així s'han reconegut qualitats esportives i d'esbarjo que són bona teràpia en uns moments de costums malsans i destructius de l'individu i la societat.

És curiós que les persones que

Eduard Rius

AIGUA, GAS i ELECTRICITAT

Servei d'urgències festius

REPARACIÓ GENERAL • IL·LUMINACIÓ
INSTAL·LACIONS • MANTENIMENTS
CUINES • PISCINES
BANYS • REFORMES
ENERGIA SOLAR

Pressupostos sense compromís

Labrun, 6, 2n C - Tel. 12 80 69
17469 COLERA

DIUMENGES MATÍ,
OBERT

FIGUERES

la
Sirena
HIPER CONGELATS

Ctra. de Figueres a Roses
(La Marca de l'Ham-Vilatenim)

LA MAR
DE QUALITAT

han estat guardonades amb la "Llança d'or", -penso en alguna del món dels negocis-, ho han estat per la seva vàlua intel·lectual i conducta generosa no exempta d'obres de discret mecenatge. També crec que s'ha valorat el lliurament i la humanitat dels premiats amb professions remunerades, més enllà de la tasca ben feta. Això els honora i honora el poble que s'hi emmiralla.

Que les "llances de plata" i "llances de coure", en principi destinades a la joventut i a la infantesa, siguin llança i estandart alhora! Que ben amunt proclamïn el bon nom de la nostra vila, amb un orgull ben entès de què el que han guanyat amb esforç i sacrifici serà motiu de joia per tots.

Pels que desprecien el valor del diner i els servilismes, pels que creuen que la feina ben feta no té preu.

Per aquestes persones coratjoses i entranyables s'han creat unes llances, que no per casualitat miren al cel.

JOAN M. PAU I NEGRE

DADES PER LA HISTÒRIA DE "LES LLANCES"

En la seva 1a fase es varen lliurar 10 llances d'or, 5 de plata i 16 de coure.

En la 2a fase s'han donat 5 llances d'or; de plata: 7 individuals i 4 col·lectives; i de coure: 6 individuals i 1 col·lectiva.

Les d'enguany:

LLANÇA D'OR:

Eugenio Martínez Carrera,

setze anys com a únic metge del poble... fins a la jubilació.

LLANCES DE PLATA:

Patricia Cánovas i Hernández

Mònica Palliser i Soler

tàndem notable del bàsquet femení "Grifeu".

LLANCES DE COURE:

Eduard Sàbat i Casademont

Anna Ma. Ladero i López

Joan D. Grande i Molina

Óscar Martínez i Molina

Valentí Grande i Molina,

esforçats participants dels "Special Olympics 92".

Felicitacions.
Una abraçada a tots.

PETIT I REQUENA

Assessors

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES:

- Comunitat de propietaris
- Finques agrícoles
- Urbanitzacions
- Comunitats en règim de construcció

ASSESSORAMENT A EMPRESES:

- Treballadors autònoms
- Societats
- Assessorament fiscal
- Comptabilitats

Tots els serveis necessaris per la bona administració de la propietat i l'empresa
CONSULTI'NS SENSE COMPROMÍS

Agents d'assegurances de la companyia:

Av. d'Europa, 46 **LLANÇA**
Tel. 12 06 76 Fax 12 04 94

winterthur
assegurances

TEMPS ERA TEMPS

CARNAVAL

TRES EREN TRES...

El mateix mar, els mateix cel, però un segle distanciades en el temps.

1991

1966

1961

1916

1891

Puritanisme?
Exhibicionisme? No!
Solament que cada any la roba és més cara, i ja se sap, en temps de crisi...

SER QUI SÓC

Avui, no estaré trista ni decepcionada de sentir-me un ésser humà. No sentiré dolor perquè ell, després de quinze anys m'hagi deixat per una altra dona.

Em deixaré anar, alliberaré la meva ment, el meu cos, em disfressaré d'estrella que brilla.

En fer l'amor amb tot el seu tantrisme, em catapultaré cap el cosmos amb Superman.

No sentiré injustícia, ni cansament; avui no hauré de lluitar, no sentiré por per la meva filla... Per mi fa molt de temps que ja no en sento.

Avui no tindrè lladres que em robin l'espai i el temps, el silenci, la meva intimitat, ni l'amor.

Avui serà el Sol qui donarà voltes al meu voltant. Em guiarà pel camí amb la seva llum i la seva escalfor. I tot i ser hivern no sentiré el fred.

Avui tot està permès. És Carnestoltes.

Tot es comprimeix amb la seva màgica llum i sorgeixen els més bells colors mai contemplats. Els sons del silenci penetren en la meva oïda formant la més maca de les músiques i el meu cos, volent dansar, s'eleva per un camí de reflex de lluna en el mar sense sentir el pes que abans fins i tot causava dolor.

Avui tot es transforma.

Avui sóc una crisàl·lida per esdevenir després una papallona. Sóc conscient, de totes maneres, que ahir jo vaig ser un cuc.

ÀNGELS LLUVERAS

TRASPASSAMENTS

LLANÇÀ

Francisca Castelló Gubert, 7-12-1992

Catalina Cortada Parés, 13-12-1992

Consuelo Suárez Estela, 19-12-1992

María Iter Jou, 24-12-1992

Francisca Darder Amiel, 30-12-1992

Kurt Klein, 26-1-1993

Elisa Contreras Gironella, 3-2-1993

Pedro Ors Tolsanas, 6-1-1993

Isabel Pasca Vázquez, 11-1-1993

COLERA

Julio Antonio García Pérez, 21-1-93

Francesc Mías Sirvent, 5-2-93

Clotilde Iglesias Carrés, 8-2-93

PORTBOU

Francisca Aritge Fenoll, 31-12-92

Antonio Ledesma Palacios, 5-1-93

Ramon Iglesias March, 7-1-93

Joaquima Palahí Pagès, 11-1-93

Maria Morell Capallera, 23-1-93

EL PORT DE LA SELVA

Susana Tolosa Vega, 30-11-92

José Mares Trullás, 3-12-92

Pilar Rivas Hernández, 8-1-93

Carlos Faixó Alonso, 12-01-93

Francisco Cuevas Tello, 16-01-93

NAIXEMENTS

LLANÇÀ

Carina Ferrera Vázquez, 3-12-1992,
filla de Manuel i M. Josep.

José Carlos Rodríguez Pérez, 7-12-1992,
fill de José i Isabel-Carmen.

Rubén Amo López, 27-12-1992,
fill de Manuel i Carmen

Anna Carranza Fabrego, 19-1-1993,
filla de Cecilio i María del Carmen.

COLERA

Maria dels Àngels Casanovas Revilla, 3-12-93,
filla de Simó i M. Àngels

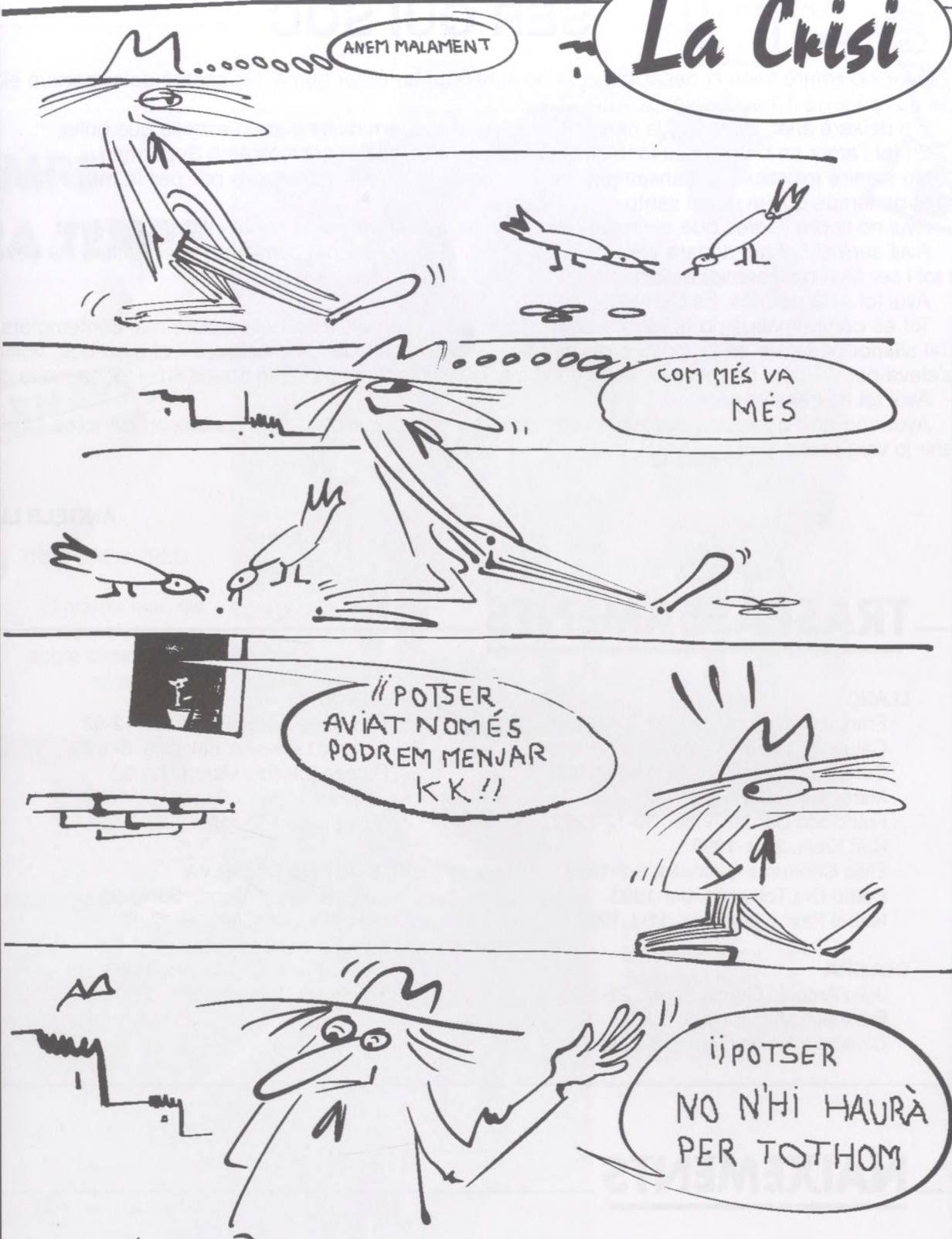
Jordi Pere Soler Surribas, 23-1-93,
fill de Jordi i Núria

EL PORT DE LA SELVA

Marc Vall Macau, 2-12-93,
fill de Joan i Immaculada

Roger Palacios Muñoz, 12-12-93,
fill d'Antoni i Anna

La Crisi

Voleu rebre la nostra revista a casa vostra? Res més fàcil. Ompliu la butlleta de subscripció i trameteu-la juntament amb un taló o gir postal de 1.500 ptes. A partir del proper número, durant un any (6 exemplars) us l'enviarem al vostre domicili.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

NOM i COGNOMS _____

ADREÇA _____ NÚM. _____

POBLACIÓ _____ TEL. _____

Ompliu aquesta butlleta, i feu-la arribar a:
"La Mar d'Amunt" Apartat de correus, 143 17490 LLANÇA

Anphos

DECORACIÓ NÀUTICA

Si t'agrada la mar i vols tenir un racó a casa teva decorat adientment, cal que coneguis els nostres quadres.

Fets a mà, d'un en un, reproduïxen a escala totes les àmfores romanes i els peixos de la nostra mar.

Un selecte regal per fer,
o per fer-se un mateix

Demaneu informació: ☎ 12 08 01

CARTA D'ARTESA

Generalitat de Catalunya
Departament d'Indústria i Energia
Direcció General d'Indústria

Vingui a veure la diferència. Només a Garage Plana, S.A.

- ▶ Nous Mercedes Classe 200-400
- ▶ Des de 136 a 279 CV.
- ▶ de gasos contaminats
- ▶ Amb motors Multivàlvules de gasolina: 16, 24 i 32 vàlvules
- ▶ Fins un 20% més de prestacions.
- ▶ Airbag, aire condicionat i ABS inclosos de Sèrie.
- ▶ Menor consum i menor emissió
- ▶ **Des de 4.895.000 Ptes. ***

* IMPOST DE MATRICULACIÓ I IVA INCLOSOS.

Mercedes Benz

CONCESIONARIO
OFICIAL

GARAGE PLANA, S.A.

Ronda Barcelona, 48. Tel. 50 97 00. FIGUERES.
Carles Fages de Climent, s/n. Tel. 50 30 00. FIGUERES.
Ctra. N-II, Km 711. Tel. 47 61 26. Fornells de la Selva.